No. 2474 Zaterdag 20 Juni 1931. 48ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad : Pastorie San Mateo, Tel. 413.
Administratie : St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50 voor elken regel meer 10 cts.

Frater Martinus Josephus v. d. Elsen,
van de Orde der Predikheeren, Apostolisch Provicaris van Curaçao, Aan zijne Geloofsgenooten Zaligheid in den Heer.

Zooals over de geheele wereld de christelijke zedigheid in de kleeding der vrouw veel geleden heeft, en soms geheel en al verdrongen werd door een oneerbare mode, zoo moeten wij treurig bekennen, dat hier ook op Curaçao en de overige eilanden van ons Vicariaat, de kleeding veel te wenschen overlaat.

De christelijke zedige kleeding wordt ook hier verdrongen door ontoelaatbare mode. Onze Priesters hebben telkens en telkens gewaarschuwd tegen de onzedige kleeding op den preekstoel en in den biechtstoel; door de Eerwaarde Zusters op de scholen werden de kinderen gewezen op de kleeding, maar ondanks alle waarschuwingen en vermaningen wordt nog door velen een mode gevolgd, die in strijd is met de Christelijke zedigheid.

Daarom hebben wij gemeend, dat het onze plicht is om een vermanend woord tot U te richten omtrent de kleeding. En wij kunnen niet beter doen dan U te wijzen op enkele punten uit een instructie over oneerbare vrouwenmode, het vorig jaar uitgevaardigd door de H. Congregatie van het Concilie te Rome en gericht tot alle Bisschoppen. Onze H. Vader Pius XI, zoo zegt deze instructie der Congregatie, heeft niet opgehouden zoowel door woord als in geschriften de vermaning van den H. Paulus den geloovigen op het hart te drukken n. l. de vrouwen moeten eerbaar en ingetogen zich tooien met passende kleeding.

Dikwijls heeft de Paus bij voorkomende gelegenheden afgekeurd en streng veroordeeld de onzedige wijze van kleeden, welke heden ten dage ook bij Katholieke vrouwen en meisjes algemeen ingang heeft gevonden, welke kleeding niet alleen van een passend tooisel afwijkt, maar ook helaas strekt tot tijdelijk verderf der vrouw, en wat erger is, tot haar eigen eeuwig ongeluk en tot ergenis van anderen.

Daarom hebben de bisschoppen en de priesters herhaaldelijk hun stem verheven en gewaarschuwd tegen de onzedige kleeding, Niet alleen, zoo zegt de H. Congregatie in deze instructie, keuren wij het optreden der bisschoppen en Priesters goed, maar wij sporen hen dringend aan voort te gaan op den ingeslagen weg, te blijven trachten het kwaad, het verderfverspreidende kwaad der oneerbare kleeding tegen te gaan en uit te roeien. Om dat doel te bereiken heeft de H. Congregatie in OPDRACHT VAN ZIJN HEILIGHEID DEN PAUS PIUS XI het volgende bepaald:

1o De Pastoors en predikers zullen volgens het bekende woord van den H. Paulus aandringen, weerleggen. vermanen, berispen, opdat de vrouwen kleederen dragen, die getuigenis afleggen van eerbaarheid en het sieraad en de bescherming zijn van haar deugd. Zij zullen de ouders vermanen dat zij aan haar dochters niet toestaan ongepaste kleederen te dragen.

2o. De ouders, den duren plicht indachtig, die op hen rust, om vooral voor de godsdienstige en zedelijke opvoeding van hun kinderen te zorgen, zullen zich bijzondere moeite getroosten, dat hun dochters van kindsbeenaf, in de Christelijke leer degelijk onderricht worden en dat zij zelf door woord en voorbeeld bij hun dochters de liefde voor de deugden van zedelijkheid en kuischheid diep in het hart prenten.

3o. De bestuurders van onderwijsinrichtingen en de onderwijzeressen op de scholen zullen de liefde voor de zedigheid zoo diep in het hart der meisjes trachten te drukken, dat deze krachtig worden opgewekt om zich zedig te kleeden.

Genoemde bestuurders en onderwijzeressen mogen in hun inrichtig en scholen geen meisjes toelaten, die minder zedige kleeding dragen. Hebben zij dergelijke meisjes aangenomen, dan zullen zij deze, als zij na gewaarschuwd te zijn, geen verbetering brengen in haar kleeding, moeten wegzenden in overleg met den Pastoor der Parochie.

4o. Aan meisjes en vrouwen, die onzedig gekleed zijn, zal de H. Communie worden geweigerd. Ook zullen zij, die ouzedig gekleed zijn, niet toegelaten worden als Meter bij het H. Sacrament des Doopsels en des Vormsels. Deze regel omtrent zedige kleeding geldt ook voor de kerkelijke trouwplechtigheden.

Bem. Gel., Deze besluiten genomen door de H. Congregatie van het Concilie, en de gegeven voorschriften, laten aan duidelijkheid niets te wenschen over.

De vrouwen en meisjes zijn nogmaals, in opdracht van Zijne Heiligheid den Paus, met allen nadruk gewezen op de zware verplichting zich eerbaar te kleeden.

De Paus roept de priesters, de ouders en allen die hun plaats innemen, de onderwijzeressen en allen die leiding geven aan vrouwen en meisjes op, om te strijden tegen de onzedige mode.

Bem. Gel.- Aan onzedige mode werken ook mede de mannen, die goedkeuren of oogluikend toestaan, dat hun vrouwen en dochters zich niet passend kleeden. De vrouw, die zich niet passend kleedt, bedenke wel, dat zij zich zelf zedelijk verlaagt. De moeder, die haar onschuldige kinderen niet passend kleedt, vergete niet, dat zij daardoor de oorzaak is, dat het kind geleidelijk zijn natuurlijke zedigheid en schaamte verliest.

Alle Katholieke vrouwen en vooral die vrouwen, naar wie men opziet, moeten den moed hebben, een goed voorbeeld te geven. Zij moeten deze verderfelijke mode der wereld durven trotseeren en zich zedig kleeden, gelijk het Christen-vrouwen betaamt.

Bem. Gel. Wij vertrouwen dat gij al deze ernstige vermaningen van onzen H. Vader den Paus met een gewillig hart zult aannemen, en ze ook zult opvolgen.

Bewaart de onschuld, die gij ontvangen hebt in het H. Doopsel, onbesmet onder den schutsmantel der zedigheid en versterkt uwe onschuld door het veelvuldig ontvangen der H. Sacramenten, vooral van de H. Communie.

En om U behulpzaam te zijn deze ernstige vermaningen van zijne Heiligheid den Paus op te volgen, schrijven wij het volgende voor omtrent de kleeding in de kerk:

1o. Allen, vrouwen en meisjes, zullen zorgen kleederen te dragen, die niet laag zijn uitgesneden. Zij zullen ook van mouwen voorzien zijn. Wenschelijk is, dat de mouwen reiken minstens tot aan de ellebogen. De kleeding mag niet doorschijnend zijn.

2o. Wat de kinderkleeding in KERK en SCHOOL betreft, bepalen wij, dat de meisjes jurken moeten dragen, die tot over de knieën reiken. Alle jurken moeten van mouwen voorzien zijn. Wenschelijk is, dat de mouwen reiken minstens tot aan de ellebogen. De kleeding mag niet doorschijnend zijn.

Beminde geloovigen wij hopen, dat deze onze vermaningen en voorschriften door u met een goed hart zullen worden aangenomen en opgevolgd. Toont u trouwe en gehoorzame kinderen van de katholieke kerk, wetend dat gij daardoor het groote kwaad der ongepaste mode bestrijdt en uitroeit. De Goede God zal U hiervoor zegenen en beloonen.

En zal dit ons Herderlijk schrijven worden voorgelezen op den eersten Zondag na ontvangst in alle kerken en kapellen van ons Vicariaat.

Gegeven te Curaçao op den tweeden Pinksterdag 1931.

FR. MARTINUS JOSEPHUS VAN DEN ELSEN,
Apostolisch Provicaris van Curaçao.

Koninklijke Petroleum Mij.

Netto Winst van f 126 tot f 90 Millioen gedaald.

Een gunstig Crisisjaar.

Dat een maatschappij in een ernstig crisisjaar, en dat een petroleummaatschappij in een catastrofaal oliejaar als 1930 was, 17 pCt. op het uitstaande aandeelenkapitaal kon verdienen en uitkeeren is een kunststuk, waarvan men de knepen graag zou willen leeren kennen. Het zoo juist verschenen jaarverslag der „Koninklijke", waarvan we hieronder een uittreksel publiceeren, onthult die echter niet. Sinds 1907 is de Koninklijke uitsluitend een holdingmaatschappij en verantwoordt ze slechts de ontvangen dividenden van dochterondernemingen zonder daarover in details te treden. In het toegevoegde verslag vindt men wel uitvoerige mededeelingen over de algemeene petroleumsituatie en de werkzaamheden van het concern in verschillende landen, maar ook hier zoekt men altijd tevergeefs naar een volledige verklaring van het financieele resultaat. Zoo ook nu weer „De dividenden van dochtermaatschappijen, die in 1928 f 96.9 en in 1929 f 113.9 millioen beliepen zijn in 1930 tot f 82.8 miilioen teruggeloopen.

Daar ook de bate uit interest en koersverschil afgenomen is (van f 12.6 tot f 9.2 mill.) heeft 1930 een bruto winst opgeleverd van even f 92 mill. (v. j. 126.8) en een netto winst van f 90.8 (v. j. 126.4) millioen. De teruggang der winst bedraagt alzoo circa 59 pCt. Men zal zich herinneren dat tal van andere olieondernemingen, vooral Amerikaansche, haar winst veel sterker hebben zien terugloopen of zelfs heelemaal zagen verdwijnen. Er is dus zeker reden om van een gunstig jaar voor de Koninklijke te spreken. Hoe het concern dit resultaat heeft kunnen bereiken is, zooals gezegd, uit het verslag niet op te maken. Het geheim daarvan zal men hebben te zoeken in het verleden, waarin steeds sterk gereserveerd en afgeschreven is en verder in den typischen bouw van de groepen, die het mogelijk maakt de productiekosten ongeveer in overeenstemming te houden met de opbrengstprijzen. In het afgeloopen jaar zijn bijv. de boorinstallaties overal zeer belangrijk verminderd en daarmee ook de exploitatiekosten. Voor de toekomst wordt een nog verdere daling der productiekosten voorspeld.

Het grootste deel van het verslag wordt ingenomen door een pleidooi voor productiebeperking en ademt als gewoonlijk een Sovjet-vijandigen geest, waarvan we, ondanks alle verzekeringen van Sir Henry, dat het met Rusland op een einde loopt, een zekere Russo-phobie niet vreemd achten

HET JAARVERSLAG.

Aan het verslag ontleenen wij het. volgende:

Beperking der productie.

Het jaar 1930, waarin de petroleumindustrie zich in de zeer moeilijke positie zag geplaatst die de enorme productie van 1929 in het leven had geroepen, kenmerkte zich in de meeste olieproduceerende landen door een streven naar beperking der productie.

Zeer systematisch is de politiek van beperking in de Vereenigde Staten van Amerika gevolgd.

Eene vergelijking van de voorraden in de Vereenigde Staten op 31 Dec. 1930 met die op 31 Dec. 1929 vertoont het volgende beeld:

	31 Dec. 1929 Brls.	31 Dec. 1930 Brls.
Ruwe olie voorraad	540.851.000	512.797.000
Benzine voorraad	43.261.000	50.541.000
Andere producten	104.192.000	112.017.000

Er is daarom stellig geen reden ten aanzien der overproductie in Amerika eene paniekachtige stemming in het leven te roepen.

Men heeft alleen in Amerika restrictie toegepast; alle andere landen, met uitzondering van Rusland, deden hetzelfde, sommige alleen tijdelijk. Onze groep speelde bij het pleit voor restrictie een leidende rol. In Januari 1930 deden wij voorstellen van deze strekking aan de andere producenten in Venezuela, doch onze plannen werden eerst in November aanvaard.

Ook in Roemenië gingen wij vooraan bij de bevordering van eene beperkingspolitiek. Als gevolg van zekere door ons aan de andere Roemeensche producenten gedane voorstellen werd in de tweede helft van Juli 1930 in Roemenië een aanvang gemaakt met de beperking der productie.

In October 1930 werd evenwel door de Steana Romana de restrictie-overeenkomst opgezegd en aldus kwam er op 1 December 1930 een einde aan de productiebeperking. Oogenblikkelijk trad een aanzienlijke overproductie in.

Alleen Rusland wijkt af van de beperkingspolitiek die alle olieproduceerende landen het afgeloopen jaar hebben gevolgd. De volgende cijfers (ontleend aan Sovjet publicaties) geven de productie in Rusland aan:

1 Oct. 1927 t. 30 Sept. 1928	12.285.046	K.G. ton
„ 1928 „ „ 1929	14.167.690	„
„ 1929 „ „ 1930	17.209.000	„

Niettegenstaande Ruslands houding is de wereldproductie van ruwe olie in 1930 ongeveer 11 millioen ton minder dan in 1929, namelijk 199.7 millioen tegen 211.0 millioen ton.

De sterke prijsdaling.

Hoewel derhalve de productie in 1930 ruim onder die van 1929 bleef, daalden de prijzen in 1930 belangrijk onder die van 1929 en deze daling zette zich voort tot de samenstelling van dit verslag toe.

Het verslag wijt dit niet aan overproductie, maar aan ondercomsumptie, die weer veroorzaakt wordt door de slechte levensomstandigheden in Rusland en door de daling van den prijs van het zilver, dat in 1930 niet minder dan 40 pCt. van zijn toch reeds aanzienlijk verminderde waarde verloor.

De uitweg uit de huidige depressie aldus gaat het verslag voort, is alleen te vinden in een aanzienlijke toeneming van het verbruik. Het is echter te begrijpen dat de olieproducent, gedurende dit wachten op betere tijden, ongeduldig wordt nu hij, niettegenstaande de opofferingen, die hij zich door de restrictie zijner productie vrijwillig oplegde, de prijzen ziet verslechteren en dat hij zijn geloof in de heilzame werking van beperking verliest. Wij zijn echter van oordeel, dat zij, die bepleiten om met beperking der productie op te houden, het verkeerde eind hebben en de dingen in een te somber licht zien.

Het is waar, dat gedurende de periode van restrictie de prijzen niet verbeterd zijn, maar op welk niveau zouden zij zich bevinden, indien er geen beperking ware geweest.

Beperking der productie gebaseerd op samenwerking zal de industrie helpen door de moeilijkste periode, die zij ooit heeft medegemaakt en zal haar gezond en sterk voeren naar eene toekomst, die voor de petroleumindustrie niet anders dan schoon kan zijn. Naast beperking der productie moet vermindering van productiekosten het parool zijn.

Hierna gaat het verslag over tot een een bepreking van de maatschappijen van het concern. In 1930 heeft de Koninklijke 23 980 027 ton geproduceerd tegen 25 184 387 ton in 1929.

De cijfers toonen aan, wat onze krachtige medewerking aan conserveering tot stand heeft gebracht ten opzichte van de vermindering in productie en de vermeerdering in reserves. De productie ware anders veel grooter geweest, naar de schatting minstens 29 000 000 K.G. ton. De vermindering was niet alleen het gevolg van het afsluiten en knijpen van produceerende putten, doch zij was het begin van eene sterke vermindering van het boorbedrijf. Overal werd het aantal boor-installaties zeer belangrijk verminderd. Hieruit volgt, dat de exploitatie-kosten reeds in dit jaar en ook in de toekomst belangrijk verminderen en dus de productie-kosten per ton aanzienlijk dalen.

De kaspositie.

Gelet op de lage rente, welke wij thans van onze groote disponibele middelen kunnen maken (in doorsnee nog niet de helft van de rente ad 5% op de obligaties) vonden wij het economischer de 5% obligaties af te lossen ad 102½ %.

Weliswaar is het feit over nog grootere middelen te beschikken eene belangrijke faciliteit, doch waar men in deze zware tijden zich daarvoor een renteverlies van ± 3% of ± f 600 000 per jaar over de uitstaande f 20 000 000.— 5% obligatie zou moeten getroosten is zulk eene assurantie-premie voor gemakkelijker werken te zwaar, temeer nog daar, toen wij in Februari 1931 het besluit tot deze besparing namen, de uitzichten op meerdere vraag naar geld zeer poover waren. Onze hoop in November 1930, dat betere tijden voor vraag naar geld zouden aanbreken, werd langzamerhand vernietigd. Sedert is de toestand slechter geworden en niet alleen is de rentestandaard nog lager gegaan, doch in de crisistijden, zooals deze, zijn uitzettingen van groote bedragen niet geheel zonder risico.

Waar ook al onze dochtermaatschappijen over meer dan ruime kasmiddelen beschikken, behoeven wij niet te vreezen, dat een van haar een beroep op ons zal doen voor kapitaalsuitbreiding. Het totaalbedrag der kasmiddelen onzer dochtermaatschappijen — die separaat van de moedermaatschappij belegd zijn — is ruim f 100.000.000, terwijl zij bovendien nog een zeer groot bedrag aan onbezwaarde olievoorraden en verpakkingsmateriaal bezitten.

Winst ruim f 90 millioen.

De uitkomsten van ons bedrijf waren in het moeilijke jaar dat achter ons ligt, uit den aard der zaak niet zóó bevredigend als in de vorige jaren. Toch heeft de netto winst over 't jaar 1930 f 90.836.414 (v.j. f 126.471.391) bedragen, welke toelaat, nadat in Januari een interim-dividend van 10% beschikbaar werd gesteld, een slotdividend van 7% (v.j, 14) uit te keeren na betaling van 4% op de preferente aandeelen en f 962.612 op de prioriteitsaandeelen.

Met het oog op de algemeenen ongunstigen economischen toestand werd de uitbreiding van het bedrijf in Ned.-Indië voorloopig getemperd en wij hopen in het jaar 1931 onze uitgaven in Indië te kunnen terugbrengen tot twee derden van het reeds zoo gereduceerde bedrag over 1930.

In Roemenië heeft de Astra Romana een winstcijfer van ruim 484 millioen Lei kunnen behalen. Het werd raadzaam geacht, ondanks de goede finannancieele resultaten door de maatschappij behaald, over 1930 een dividend van niet meer dan 6 % uit te keeren en de rest van de winst over te brengen naar speciale reserves.

De algemeene toestand der petroleumindustrie in de Vereenigde Staren leidde bij onze maatschappijen tot belangrijke bezuinigingsmaatregelen, zoowel in de uitgaven voor nieuwbouw als in die voor exploitatie.

De dividenduitkeering op de gewone aandeelen der Shell Union Oil Corporation over het derde en vierde kwartaal moest achterwege blijven, terwijl het onverdeelde winstsaldo van het vorige jaar niet onbelangrijk verminderde. De Shell Union heeft echter ook in 1930 dezelfde ruime afschrijvingspolitiek van de vorige jaren gehandhaafd.

Haar kaspositie blijft zeer sterk door de uitgaven slechts tot de strikt noodzakelijke te beperken en bezuinigingen, waar maar eenigszins mogelijk, streng door te voeren. Daar de bruto winst belangrijk blijft, kunnen afschrijvingen de kaspositie nog aanzienlijk versterken.

Tenslotte bespreekt het verslag de verkoopsbedrijf en merkt in verband daarmede op:

Nooit heeft ons distributiebedrij zooveel concurrentie te weerstaan gehad. Natuurlijk konden wij er niet aan denken ook maar ergens een deel van onzen handel in welk land dan ook, op te geven. Immers, afgezien van de groote bedragen en de enorme energie daaraan gewijd, hebben wij thans meer eigen productie dan nog zou zijn om aan die percentages voor honderd percent te voldoen.

De Tijd.



Het Vijftiende eeuwfeest van het Oecumenisch Concilie van Ephese.

Ofschoon dit heele jaar door de herinneringsfeesten niet van de lucht zijn, kunnen we toch den 22en Juni, de voornaamste datum van het derde oecumenisch concilie, niet voor onze katholieke lezers laten voorbijgaan, zonder daarop de aandacht te vestigen, omdat daar Maria's titel van „Moeder Gods" werd goedgekeurd en gehandhaafd.

Ephese is op het oogenblik een nietig Turksch dorpje, Aia-Soluk genaamd. In het begin onzer tijdrekening was 't een der grootste steden van de Romeinsche wereld, dank aan zijn ligging, zijn haven en zijn tempel. Gelegen aan de grenzen van Europa en Azië was 't 't rendez-vous van de heen- en weertrekkende reizigers.

Zijn haven bezat een goed onderhouden waterweg en trok de grootste schepen van dien tijd tot aan zijn muren.

De tempel van Diana maakte het tot een middelpunt van bedevaartgangers uit alle deelen van Azië en andere verre streken. Een wereldstad dus van dien tijd, waar Grieken, Ioniërs, Joden en Romeinen, ambtenaren en soldaten, wijsgeeren en pelgrims, toovenaars en fluitspelers, kwakzalvers en juweliers dooreenkrioelden.

Rond het jaar 55 arriveerde daar ook een joodje, dat, bij 't weven van geitenhaar in zijn eenvoudig kraampje, de leer van Christus predikte. Zijn naam was Paulus. 't Liep er druk en de bijval was zoo groot, dat de verkoopers van Dianabeeldjes, voorbehoedmiddelen en andere heidensche dingen hun cliënteel verloren. De fabrikanten in 't groot riepen wraak, belegden een protestvergadering in het theater, waar 'n vijftigduizend personen 't uitbulderden: „Groot is de Diana der Ephesiërs". 't Scheelde maar weinig of Paulus schoot er zijn leven bij in.

Maar het uitgestrooide zaad schoot op en de geestdriftige vereering voor Diana ontbloeide in de kinderlijkste liefde voor de Diana der Christenen: Gods Moeder Maria.

Op het oogenblik dat er het derde oecumenisch concilie plaats vond, was Ephese niet meer de groote stad, die wedijveren kon met Constantinopel, Antiochië en Alexandrië, maar toch bleef het een bisschoppelijke zetel van zeer groote beteekenis. In het jaar dat ons bezighoudt droeg Memmon den bisschoppelijken mijter. Memmon was een geestdriftige vereerder en een vurige verdediger van het goddelijk moederschap van Maria en hij had die godsvrucht en die liefde ook aan zijn kudde medegedeeld. Men begrijpt dus gemakkelijk de blijde maar tevens koortsige stemming der Ephesiërs, toen den 22en Juni 431 de Ste-Mariakerk gevuld was met bisschoppen uit alle oorden der wereld, om op uitnoodiging van den Patriarch van Alexandrië te beraadslagen over de vijandige houding, welke de Patriarch van Constantinopel had aangenomen tegen den titel „Moeder Gods", toegekend aan de Maagd Maria.

Die patriarch van Constantinopel was Nestorius en sinds drie jaren zetelde hij op den bisschopstroon.

Ofschoon klein en rossig, had hij toch een aangenaam voorkomen met zijn groote levendige oogen, zijn klare en welluidende stem, zoodat hij niet ten onrechte „*de nieuwe David*" genoemd werd. Maar dieper in laggen gebreken, die hem onbemind maakten: hij was streng, heftig en hoogmoedig. „Geef mij — had hij in een inhuldigingsrede aan Keizer Theodosius gezegd — geef mij een wereld gezuiverd van ketters en ik zal u den hemel geven. Sla met mij de ketters neer en ik zal met u de Perzen neerslaan." De menigte had deze woorden toejuicht, doch scherpzinnige toehoorders hadden hun hart vastgehouden bij zooveel onbeheerschte stoutmoedigheid.

Nestorius was een redenaar, en zijn temperament verlokte hem meer tot oorspronkelijkheid dan tot de traditie en de studie der ouden. Tot dit euvel had ook de school van Antiochië niet weinig bijgedragen. Hij verzeilde van teere distincties tot dwalingen. Ofschoon hij vasthield aan de persoonlijke éénheid van Jezus Christus sprak hij toch dikwijls van het *Woord* en van den *mensch* als van twee onafhankelijke personen, zoodat hij tenlaatste meer en meer neigde tot een *moreele eenheid*. Uit deze eerste dwaling volgde natuurlijk heel logisch de volgende: dat Maria alleen moeder was van den *mensch* Christus. Alhoewel de titel „Theotokos". reeds een gansche eeuw aan Maria was toegevoegd, verving Nestorius dezen titel door „Christokos". Opmerkelijk is 't ook weer en misschien eenigszins verontschuldigend voor den oudleerling van Antiochië, dat deze school zich ook nauwlettend onthield van het woord „Theotokos". De H. Joannes Chrysostomus zelf gebruikt dit woord niet éénmaal, ofschoon hij uitdrukkelijk het geloofspunt belijdt dat erin ligt opgesloten.

Aanvankelijk verwekte de dwaling nog niet die opspraak, die er noodig is om voor- en tegenstanders in het harnas te jagen. Maar plotseling kwam een gebeurtenis van belang, die den kogel door de kerk joeg. Een zekere bisschop sloeg vanaf den kansel in den ban alwie Maria „*Moeder Gods*" zou noemen. En Nestorius schrok niet terug, dien bisschop openlijk en luid goed te keuren.

Nu was de maat vol. De eenvoudige volkspiëteit kwam in opstand. Het gerucht liep, dat Nestorius de godheid van Christus ontkende en dat hij Maria tot moeder verlaagde van een gewoon mensch. In plaats van eene tegenmoetkomende verklaring hield Nestorius kop. De oppositie groeide aan. Nestorius werd aangevallen tot onder zijn predikatie. Monniken werden gezonden om hem terecht te wijzen, doch deze liet hij geeselen en opsluiten. Eindelijk werd er een plakkaat uitgehangen, dat hem doodeenvoudig als ketter veroordeelde.

Krachtig vooral werd tegen Nestorius opgetreden door de patriarch van Alexandrië St. Cyrillus, die hierin door den Paus gesteund werd, terwijl Nestorius vooral bescherming vond bij Keizer Theodosius.

Paus Coelestinus had reeds op een Romeinsche synode Nestorius tot ketter verklaard en hem met afzetting bedreigd, toen op initiatief van den Keizer tegen Pinksteren 431 een concilie beroepen werd naar Ephese. Zoowel Nestorius als Cyrillus waren er tegenwoordig, maar toen deze laatste in Ephese kwam bereidde het volk hem een feestelijke ontvangst; hij was de kampioen voor de eer van Maria, die juist in Ephese bijzonder vereerd werd.

Den 22en Juni werd de eerste zitting gehouden, waarop de leer van Cyrillus werd goedgekeurd en de titel „Moeder Gods" gehandhaafd, Nestorius veroordeeld en afgezet.

Toen laat in de nacht de zitting geëindigd was, geleidde het volk de Vaders, onder vreugdebetoon met fakkels en wierook naar huis.

15 Eeuwen geleden begreep men reeds, dat een christen in zijn godsvrucht Christus niet scheiden kan van zijn Moeder. De geschiedenis heeft dan ook getoond, dat wanneer men de moeder verliet, men de Zoon niet meer begreep. Want toen onder voorwendsel, van geen afbreuk te doen aan de waardigheid van een eenigen middelaar, de Mariavereering verworpen werd, kwam men ten slotte zoover, dat ook het geloof in de godheid van Christus verloren ging.

Met dankbaarheid zeker, zullen de katholieken Maandag, aan dien gloriedag van 15 eeuwen geleden terugdenken.

Een nieuwe nuttige sportbond.

Misschien met het afdrukken van dit blad zullen afkomen, de goedgekeurde statuten van een vereeniging, welke we hierboven een *NUTTIGE* noemen, maar misschien met meer recht het epitheton *NOODZAKELIJKE* dragen kon.

Voor enkele ingewijden in de Curaçaosche sportwereld was de wording hiervan niet onbekend; geschiedde deze zelfs niet zonder hunne medewerking, maar nu na een arbeid van eenige maanden, treedt deze nieuwe vereeniging voor het publiek op, als de „*CURAÇAOSCHE BOND VOOR LICHAMELIJKE OPVOEDING.*"

Aan de sport op Curaçao ontbrak tot nu toe, nog het een en ander. Er werd flink gevoetbald, zeker. Maar het eenige terrein daarvoor was op Otrobanda. Een goed veld heeft men al die jaren op Pietermaai nog niet kunnen krijgen. Zoo is van een andere kant, alleen de Pundazijde van Willemstad bevoorrecht met tennisbanen, die op Otrobanda weer niet te vinden waren. En met deze twee takken, was men feitelijk op Curaçao over sport uitgepraat.

Alleen op Negropont, maar dat was eigenlijk uitsluitend voor de bewoners daar, deed men behalve aan voetbal en tennis, aan zwemmen, zeilen, athletiek enz.

Een groot tekort was er dus in Willemstad wel.

Toch bleek in de laatste tijden, dat er hier werkelijk een behoefte bestond ook aan andere takken van sport. Pogingen zijn er aangewend tot het oprichten van korfbalclubs, een tennisclub op Otrabanda, athletiekclubs en crickelclubs enz. naar herhaalde malen is gebleken, dat men niet tot slagen komen kon. Waarom wist men niet, maar kenners van de sportorganisatie begrepen, dat de oorzaak lag het gemis aan een sportcentrale.

Ook aan de organisatie der bestaande sport ontbrak nog vrij veel. Om maar iets te noemen, tot kort vóór de wedstrijd Venezuela-Curaçao, liet de inrichting en het onderhoud van het bestaande „Jubileum-Sportpark" veel te wenschen over.

Vurige sportliefhebbers hadden reeds lang dit alles met leede oogen aangezien; hoeveel geld ook en energie er versnipperd werd en verloren ging en hoe weinig er bereikt werd; totdat eenige maanden geleden een hunner het initiatief nam, om hierin degelijke verbetering te brengen, en zijn persoon een invloed aanwendde tot het samenstellen eener commissie, die eens krachtdadig het belang dezer zaak zou ter harte nemen.

Op een audientie van eenige dezer commissieleden bij Z. E. den Gouverneur, bleek deze niet alleen zeer sympathiek te staan tegenover het beoogde doel, maar beloofde hij ook de grootst mogelijke medewerking en gaf reeds aanstonds hiervan blijk, door zeer gewaardeerde concessies en raadgevingen.

Men kon nu aan het werk gaan tot het vormen eener bond, die met algeheele vrijlating der verschillende organisaties, hun aller belangen behartigen kon.

En nu is die bond er; dank zij de gewaardeerde en waarlijk sportieve medewerking der reeds bestaande sportbonden, de Curaçaosche voetbalbond, de Curaçaosche sportclub en de Sportvereeniging Asiento.

„*Krachtdadige bevordering van de lichamelijke opvoeding van alle ingezetenen van Curacao.*"

Dit is het groote doel, wat deze nieuwe bond zich voor oogen stelt.

Mens sana in corpore sano zoo sprak Z. E. de Gouverneur in zijn eerste audientie tot de commissie. Een gezonde ziel woont in een gezond lichaam. De lichaamscultuur moet evenals de architectuur het geheele menschen bouwwerk omvatten.

Niet één tak van sport, maar de geheele lichamelijke opvoeding stelt de nieuwe bond zich ten doel en omdat zij haar hulp wil uitstrekken tot alle ingezetenen, denkt ze vooral aan hen, wier pogen en middelen niet toereikend zijn om lichamelijke sport te beoefenen.

En zooals de statuten zeggen, wil ze dat bereiken, door aan te sporen tot lichamelijke oefening en verzorging, als het organiseeren van wedstrijden, het uitloven van prijzen enz.

Door het oprichten van nieuwe vereenigingen tot het beoefenen van sport. Door het inrichten en onderhouden van sportterreinen.

Zoo zal ze binnenkort het Jubileumsportpark in onderhoud nemen en zijn er plannen voor de inrichting van een korfbalveld, een tennisveld op Otrobanda, en een goed zwempark te Willemstad.

Daar dit natuurlijk groote uitgaven met zich meebrengt, zal de nieuwe bond ook een fonds vormen ter bestrijding daarvan; alhoewel zij ook verwacht, dat een economische exploitatie der sportterreinen eenige baten zullen afwerpen.

Dit fonds zal dan verder gevormd moeten worden, door contributies, subsidies, donaties, en zoo mogelijk ook door opbrengst van loterijen en fancy-fairs etc.

Dat er voor den nieuwen bond heel wat werk te doen valt, zal nu een ieder wel begrijpen. Maar het Bestuur wier namen hieronder volgen is dunkt ons, wel een waarborg, dat de zaak in goede handen is. Het zijn de Heeren:

M. Capriles	Voorzitter.
Kapt. W. Antheunissen	Vice-voorz.
K. van Gogh	Secretaris.
J. M. L. Maduro	2e Secret.
P. R. Küp	Penningmeester
Ir. J de Pril	
J. F. Hulswit	
Pater H. M. Hulsman.	
G. A. Schlagg	
Dr. J. de J. Arends	
M. A. Prince	

Maar zonder hulp van het publiek zal ook dit werk niet slagen. Doch waar de besturen van de C. V. B. en C. S. C. en Asiento zijn voorgegaan daar zullen zeker even sportief de leden volgen en bovendien allen, die iets voelen voor de ontwikkeling van de sport op Curaçao.

Wanneer dan ook dezer dagen de nieuwe bond, die zich zal aandienen met de letters C. B. L. O. een beroep zal doen op de medewerking van het Curaçaosche publiek, dan twijfelen we er niet aan, of dit beroep zal een succes hebben, als we misschien nog maar zelden in onze sportwereld gezien hebben.

X.

BERICHTEN.

Pastoor de Groen.

Met de *Three Sisters* is deze week Pastoor de Groen van St. Eustatius hier gekomen. Van harte welkom.

Grafmonument Mgr. Vuylsteke.

Dit monument of liever mausoleum begint reeds boven den grond te komen. Het komt op het einde van het kerkhof aan de Witte weg juist tegenover den ingang. Vóór komt een kleine kapel die versierd zal worden met de Wapens van Mgr. Vuylsteke en de Dominicanen in mozaik. Daarachter bevinden zich drie begraafplaatsen bestaande uit 32 nissen, voor Paters, Fraters en Zusters.

Ook zijn nog eenige nissen ter zijde aangebracht om de asch der hier reeds begraven bisschoppen een waardiger rustplaats te geven.

Altaar kerk van Janwé.

Het oude altaar uit de H. Familiekerk is gerestaureerd en naar de kerk van Janwé overgebracht. In deze omgeving is dit mooie altaar eerst tot zijn recht gekomen.

Onze felicitaties aan Pastoor en parochianen.

Dr Emmabode.

Dit blad is weer verrezen en verscheen dezer dagen als No. 1 van den 3en jaargang.

Het blad is thans echter overgenomen door de sportclub Asiento.

Het blad begint dan ook met een overdrachtsartikel van de oude redactie en met het volste vertrouwen zoo schrijft de voorzitter van Asiento Ir. de Pril, gaat de nieuwe redactie zee in.

Deze nieuwe redactie bestaat uit Ir. A. H. Eerligh als technisch Redacteur. De verdere redactieleden zijn Mevr. E. Lotman en de Heeren G. M. van Doornen, J. F. Hulswit en L. P. Swildens.

Aan onze collega het beste succes.

Britsche Vice consul.

De Hr. D. Outon Powell is overgeplaatst naar Caracas en tot Britsch Vice consul is hier benoemd de Hr. Benjamin L. Maduro.

Welkom.

Met de Costa Rica is na een jaar verlof weer op Curaçao teruggekeerd, de Hr. George J. Ferguson.

In dank ontvangen.

Van de agenten A. D. Capriles verschillende reclame artikelen van de *Firestone* banden.

Goede reis.

Met het S. S. Orinoco vertrokken deze week naar Europa de Hr. S. A. M. Maduro, Consul van Portugal en echtgenoote.

Met het S. S. Costa Rica zal 25 Juni a. s. naar Nederland repatrieeren Dr. J. L. Strak 2e geneesheer bij de C. P. I. M.

Beker voor Caracas wedstrijden.

Naar wij vernemen heeft de pas opgerichte Curaçaosche bond voor lichamelijke opvoeding een kostbare beker ter beschikking gesteld voor de a.s. wedstrijden tegen Venezuela,

Een zeer sympathieke daad, waarmede deze vereeniging haar opvoedend werk voor de Curaçaosche sport begint.

Gereformeerde gemeente op Curacao.

Met het S.S. Costa Rica is vorigeweek Maandag hier aangekomen Ds. J. Gispen uit Groningen, met het doel hier op Curaçao de mogelijkheid te onderzoeken tot het oprichten van een Gereformeerde gemeente. Dr Gispen zal daartoe Zondags godsdienstoefeningen houden in het kransgebouw in de Curaçaostraat.

De gereformeerde kerk is een strengere meer geloovig afgescheiden deel van de Protestantsche Nederl. Hervormde kerk.

Minder grondbelasting.

Aan Z. E. den Gouverneur is een request aangeboden, onderteekend door verschillende personen uit de handel, met het verzoek deze belasting te herzien.

Iedere 5 jaar wordt hier op Curaçao de waarde de gronden vastgesteld, en daar deze vaststelling nu is geschied twee jaren geleden in de hoogconjunctuur zijn de onderteekenaars van meening, dat zij in deze tijden van laagconjunctuur te veel betalen en de drie volgende jaren zal dit evenzoo zijn.

Redelijk vinden we dit verzoek zeer zeker, en we gelooven, dat het ook beter zijn zou, niet voor zoo'n langen tijd als thans de gewoonte is, de waarde der gronden vast te stellen

Curacaosche Vrijwilligerskorps.

Maandag 22 Juni viert dit sympatieke corps zijn tweejarig bestaan. Het zal met eenige feestviering herdacht worden in het Gouverneur Bargesbad, waar in een film de geschiedenis van het corps zal vertoond worden.

Onzen dank voor de uitnoodiging en onze beste wenschen voor het corps

Moordaanslag op Weis.

Op enkele honderde Meters achter de politiepost op Rio Canario, woonde de 49 jarige vrouw S. L.

Jaren lang leefde zij met een zekere J. S. De laatste tijd was de verhouding tusschen beiden minder goed. En de man had het waanidee, dat de vrouw hem iets in het eten gestrooid had, waardoor zooals hij zelf beweerde, een beestje ingekregen had wat hem van binnen opat. In de omgeving van Rio Canario beweerde men, dat de man aan dit idee gekomen is, door het bezoek aan een waarzegster, die in de omgeving niet sporadisch zijn en ook nog al druk geconsulteerd worden.

In alle geval is de man Zaterdagmiddag met een houweel het huis van de vrouw binnen gekomen en heeft haar daar 5 zulke zware slagen toegebracht, op hoofd, schouwder en rug, dat het haast onbegrijpelijk is, dat de vrouw nog tot Woensdag geleefd heeft. De man die eerst voortvluchtig was is later door de politie gegrepen,

Men twijfelt echt sterk aan de volledige gezondheid van 's mans geestvermogens.

Goede reis.

Met het SS. Orinoco vertrok Woensdag naar Caracas, de Hr. Elias M. Curiel, consul van Spanje.

Faillissementen.

Bij vonnis van den Edel Achtb. Heer Rechter in het Kantongerecht op de Benedenwindsche eilanden, zittingplaats Curacao van 15den Juni 1931 is OTTO F. MARENT koopman, wonende alhier verklaard in staat van faillissement met benoeming van den Edel Gr. Heer Dr. H. Polvliet tot Rechter-Commissaris.

Bij vonnis van den Kantonrechter bij de Benedenwindsche eilanden Zittingsplaats Aruba, dd. **10 Juni** 1931 is in staat van faillissement gesteld DALIA DIAZ, koopvrouw, wonende te San Nicolas op Aruba. Als Rechter-Commissaris is benoemd Dr. A. J. W. M. Desertine en tot Curator den heer C. W. Doesberg met den heer Jonh Boom als mede-Curator.

H. M. Arend repatrieert.

Naar we vernemen, zal in de volgende maand H.M. Arennd weer naar Nederland terug keeren.

De Gevaren voor het kind.

Voor de zooveelste maal moeten we weder melding maken van een autoaanrijding waarvan een kind het slachtoffer werd.

Het betrof maandag het jongetje M. A. die aan de Pundazijde werd aangereden. Met een hoofdwond werd het kind in het St. Elisabeths hospitaal binnengebracht, wat hij echter weder na enkele dagen kon verlaten.

Afscheid.

Volgende week op den 25sten Juni vertrekken met het S/S Costa Rica, Majoor W. F. Stoltz met nog 41 minderen van het Mariniers Korps, naar hun vaderland terug, na hier op ons dierbaar eilandje in de tropen ruim twee jaren te hebben doorgebracht.

Majoor Stoltz en de mariniers behooren tot de eerste transport hier aangekomen op den 20sten Juni 1929.

Onze jonge mannetjes hebben zich keurig gedragen gedurende hun verblijf op Curaçao en op een dusdanige wijze dat ze van velen de simpathie hebben verworven.

Majoor Stoltz heeft niet alleen de simpathie verworven, maar heeft zich tevens bekend gemaakt door het doen opvoeren op zoo'n fijne wijze de „Colonnegeweer" van verleden jaar bij het vieren van de verjaardag van H. M. de Koningin op den 31sten Augustus 1930.

In mijne hoedanigheid van Adj. Onderoff. bij de V. K. C. heb ik meermalen de kostbare tijd van Majoor Stoltz in beslag genomen ten einde een of ander inlichting in te winnen omtrent de reglementen waarvoor hij steeds bereid was mij zulks te geven,

Veroorloof mij dus geachte Majoor U nogmaals mijn oprechten dank te betuigen.

Majoor, Indien ik in een of ander opzicht U van dienst kan zijn, zou het mij hoogst aangenaam zijn U zulks te bewijzen hier op Curaçao.

Ontvang inmiddels betuiging van vriendschap die ik U toedraag en wees verzekerd alhoewel verre van hier achter de horizon U toch niet te vergeten.

Vaarwel . . . goede reis . . . en een behouden aankomst wenscht U allen.

J. A. HERNANDEZ.
Adj: Onderoff: b/h.
„Vrijwilligers Korps Curaçao."

Het Jubileum van „Onze Vloot".

„Onze Vloot", het orgaan van de gelijknamige Kon. Ned. Vereeniging, is ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan dezer vereeniging in jubileumgewaad verschenen. Verscheidene harer vrienden hebben daaraan medegewerkt. De portretten van de Koningin en Prins Hendrik openen de aflevering. De oprichter van de vereeniging, het eere-lid P. Koster, schreef 't voorwoord. De redactie werpt een blik achterwaarts op wat in het tijdvak 1916—1931 werd verricht. Er wordt hier beschreven, op hoeveel wijzen getracht is de belangstelling voor onze marine levendig te houden. Hierna volgen de meeningen van een groot aantal personen — de Minister van Defensie vooraan — over het werken en streven der vereeniging.

Minister Deckers schrijft:

„Zoolang nog niet een regeling tot stand is gekomen, waardoor de verhoudingen tusschen, de beschaafde Staten uitsluitend door het recht worden beheerscht, zal Nederland — Het Koninkrijk der Nederlanden in en buiten Europa — zijn Weermacht niet kunnen missen. Ik put deze gedachte uit de statuten der jubileerende Vereeniging.

„Onze Weermacht, voortgekomen uit het volk zelf, moet door de belangstelling van het volk worden geschraagd.

„Zij het „Onze Vloot" gegeven veel bij te dragen tot het opwekken en levendig houden dier belangstelling voor onze Marine en haar arbeid, hier eu over zee".

Goede reis.

Met het S.S. Costa Rica vertrekt aanstaande Donderdag naar Holland, Mevrouw van Slobbe om in het moederland met hare kinderen die daar studeeren, de vacantie door te brengen. Met eenige maanden hoopt Mevr. van Slobbe weer op Curaçao terug te zijn.

Het dagblad „De Tijd"

Naar we uit een particuliere correspondentie vernemen zal het bekende, oudste katholieke dagblad „De Tijd" met 1 Juli ophouden te bestaan, de abonnées zijn overgenomen door de Maasbode. Het dagblad de „Amstelbode" wat onder dezelfde redactie stond, maar een zuiver plaatselijk blad was, zal blijven bestaan

Reeds jaren werd er in katholieke kringen in Holland gesproken over de samenvoeging van de twee groote katholieken dagbladen, De Tijd en Maasbode.

Thans is het dan zoover gekomen en gaat de 86 jarige Tijd op in de 63 jarige Maasbode.

Algemeen Nederl. Verbond-Avond.

Zaterdag a.s. 27 Juni des avonds om 8 uur zal in de club Asiento op Emmastad de Wel. Ed. Gel. Heer Jhr. V. H. van den Bergh een lezing houden met lichtbeelden over.

Hoe van Leeuwenhoek, de lenzenslijper, het onzichtbare land der Microben ontdekte.

Onder de groote Nederlanders die de naam van hun vaderland beroemd gemaakt hebben in de wereld, behoort zeker Antonie van Leeuwenhoek, die door zijn ontdekking der infusiediertjes een geheele nieuwe tak van wetenschap geopend heeft, waardoor aan de menschheid honderde weldaden bewezen zijn.

Voor ieder Nederlander is het van belang, óf met deze man en zijn wetenschappelijk werk op de hoogte te komen, of er meer van te weten.

Dr. van den Bergh, stelt ons Zaterdagavond daartoe in de gelegenheid.

Niet alleen van Emmestad, maar ook van de bewoners van Willemstad verwachten we een groote opkomst. Ofschoon de advertentie het niet vermeld, gelooven we toch, dt zooals gewoonlijk de C.P.I.M. bootjes beschikbaar stellen zal, aan 't begin en afloop van deze avond.

Onze collega de Emmabode schrijft verder over de avond:

Daar er bovendien gelegenheid zal zijn om op een aangename wijze uit de onzichtbare wereld van Van Leeuwenhoeck weder terug te komen tot de onze, waarvoor I. D. O. zal zorgen, twijfelen wij er niet aan of velen zullen den avond van den 27n Juni zich clubwaarts begeven.

Daar de avond als propaganda is bedoeld, is de zaal voor ieder toegankelijk, dus niet alleen voor de leden van het A. N. V.

S.S. Colombo.

Volgens de kabelberichten, is het S.S. Colombo van de Navigazione Generale Italiana, den 13 Juni bij de vuurtoren Planier op de Fransche kust vastgeloopen. De passagiers zijn met sleepbooten van het schip gehaald, dat zonder gevaar schijnt te zijn. Twee sleepbooten waren bezig het schip van de rotsen te trekken. De Colombo was 28 Mei van Curaçao naar Europa vertrokken.

Wilkins en de Nautilus.

Deze bekende poolreiziger die met de onderzeeboot Nautilus, den tocht wilde maken naar de Noordpool heeft op zijn reis van New-York naar Engeland haverij gekregen en is verder door het S.S. Wyoming op sleeptouw genomen, aldus de kabel.

De Presidentswisseling in Venezuela.

Naar wij vernemen heeft Zaterdag, de Hr. J. B. Perez, president van Venezuela wegens een een conflict met het congres zijn ontslag aangeboden Volgens kabelberichten heeft toen het Congres aan den vroegeren president Gomez, het bestuur der republiek aangenomen, die dit weigerde.

Vrijdag heeft echter toch Juan Vicente Gomez het presidentschap tot 1936 aangenomen.

Conflict Vaticaan-Fascisme.

Volgens de berichten is het conflict nog steeds niet beeindigd. Als gevolg hiervan zijn ook niet doorgegaan de groote processies welke men voornemens was te houden bij gelegenheid van het 7e eeuwfeest van den populairen heilige, Antonius van Padua.

De Paus is nog steeds niet tevreden, met de door de Regeering aangeboden verontschuldigingen, en eischt dat het Gouvernement maatregelen nemen zal, dat de actie tegen den H. Stoel niet meer zal kunnen plaats hebben.

Verschillende clubs, aldus de berichten, zijn weder geopend, wat te danken zou zijn, aan een persoonlijke tusschenkomst van den Koning van Italië.

Apostolaat ter Zee.

In dank ontvangen van den Heer Havenmeester, C. Gauw, twee kisten boeken.

Bestuur A ter Z.

Z. E. Gouverneur naar de Bovenwinden.

Naar we vernemen zal medio Juli Z. E. de Gouverneur met H. M. Banckert op inspectie gaan naar de Bovenwinden.

De toestand in Spanje.

De toestand voor de Kerk schijnt er in Spanje niet beter op te worden.

De primaat Kardinaal Segura is door de regeering het land uitgewezen. De Paus heeft hiertegen een ernstig protest aangeteekend.

CURAÇAOSCHE VOETBALBOND.

Wedstrijd Zaterdag 20 Juni
Jong-Holland — Mariniers
Precies 4.30 p. m.

Wedstrijdprogramma Zondag 21 Juni

MUNDO - NOBO:

Eindstrijd Verguld Zilveren Medaille.
Trappers — Trekvogels
Aanvang n. m. 3.30 precies.
Scheidsrechter: Hr. Borgink.

Competitiewedstrijd:
Volharding—Mariniers
Aanvang 4.30 precies.
Scheidsrechter: Hr. Stomp.

Het Bestuur vestigt er den aandacht op, dat de Vereenigingen verplicht zijn voor een grensrechter te zorgen.

In het vervolg zullen den spelers en reserves „spelerskaarten worden verstrekt. *Deze kaarten zijn persoonlijk*

Een ieder wordt vriendelijk verzocht toegangsbewijzen etc. aan de ingangen te vertoonen. ZONDER TOEGANGSBEWIJS WORDT NIEMAND TOEGELATEN.

De prijzen der plaatsen zijn:

Overdekte Tribune F. 1,—
Open Tribune F. 0,50
Staanplaatsen F. 0,25
Staanplaatsen Jongens. F. 0,15

TERREIN ASIENTO: Vriendschappelijke ontmoeting tusschen:
Asiento-Combinatie — R. C. C.
Aanvang 4.30 precies.

Men wordt verzocht de correspondentie de C. V. B. betreffende uitsluitend te richten aan den 1sten Secretaris:

Hr. G. Schlagg — Roodeweg 43
Spreekuur Secretaris:
's Dinsdag 6.30 — 8.00 n/m
Roodeweg 43
's Donderdag 6.30 — 8.00 n/m
Handelskade 10 Boven Fa Troost.

Men wordt verzocht rekeningen uitsluitend in te dienen bij den Penningmeestr: Hr. C. Euwe.
Huis 11 Negropont Emmastad.

Het Bestuur.

Gouvernementsveearts Sardeman.

Dr. Hr. Sardeman zal op 1 Juli met het S.S. Midas ter inpectie vertrekken naar de Bovenwinden. Waarschijnlijk zal de Hr. Sardeman met H. M. Banckert weer naar Curacao terugkeeren.

Politiebericht.

De vermoedelijke dader van den moordaanslag op de 49jarige vrouw S. L. is door de politie in de buurt van Sta Maria gearresteerd en heeft een bekentenis afgelegd. Hij is genaamd J. S.

De zwaar gewonde vrouw is inmiddels in het St. Elisabeths Gasthuis overleden.

Politie en Departement van koloniën.

Naar het „Hbl." verneemt, zouden van de kort geleden naar Curacao vertrokken politietroepen, 130 man, onder wie, inspecteurs en manschappen, naar ons land teruggezonden worden met een vergoeding van twee maanden gage, omdat de begrooting van het gewest belangrijk is ingekrompen.

Onder de maanschappen moeten er zijn, die zich met dezen gang van zaken niet kunnen vereenigen en zich beroepen op het contract, dat voor eenige jaren geteekend is.

In aansluiting hierop verneemt het blad, dat reeds sinds Januari af en toe manschappen der politietroepen naar naar ons land worden teruggezonden met als vergoeding eenige maanden gage. Dit terugzenden houdt nog regelmatig aan. Het aantal bedroeg echter totnogtoe niet meer dan een man of tien.

Op het departement van Koloniën, waar men van verschillende loopende geruchten ook kennis had genomen, deelde men naar aanleiding van het bovenstaande mede, van niets te weten.

Het eenige, dat op het departement bekend is, is dat twee officieren terugkomen.

Intusschen is het niet onmogelijk, dat een aantal manschappen van de burgerpolitie worden teruggezonden. Dat is echter een zaak van internen aard, welke de gouverneur van Curacao zelf kan regelen naar eigen inzicht, zonder voorkennis van Den Haag.

Dat gouverneur van Slobbe gaat bezuinigen, is te verklaren uit het feit, dat de Koloniale Raad daarop heeft aangedrongen, in verband met den achteruitgang van de inkomsten van Curaçao.

Hiertegenover staat echter weer, dat men het ten departemente wel vreemd vindt, dat een aantal manschappen, na een verblijf van slechts enkele maanden, reeds weer worden teruggezonden. Te meer verwondert dat terugzenden en het feit, dat men er onkundig van wordt gehouden, vreemd geacht, omdat men indertijd Den Haag om bemiddeling heeft gevraagd bij de werving van burgerpolitiepersoneel voor Curaçao.

Niet onmogelijk wordt het geacht, dat de teruggezondenen plotseling hier in Nederland voor de autoriteiten zullen staan!

Tot zoover het Handelsblad:

Uit bovenstaand stukje, vooral de informaties gegeven door het Departement aan het Handelsblad komt wel naar voren, een zeer eigenaardige verhouding, die er schijnt te bestaan tusschen Curaçao en het departement.

Contact tusschen het Gouvernement hier en het departement in den Haag schijnt erg moeilijk. We herinneren ons nog, dat bij aankomst der eerste politiemilitairen, deze mannen hier de haven binnenkwamen zonder dat een der autoriteiten er iets van wist. En later heeft deze historie zich weer eens herhaald.

Zijn aldus misschien ook de burgeragenten gezonden, zonder eerst te informeeren of Curaçao ze nog wel noodig had?

Dat men op het departement verschillende zaken „vreemd" vindt, is werkelijk een vreemde historie.

We willen hier dan wel het Handelsblad betere inlichtingen geven, dan het departement vermocht te doen.

In 1930 was hier in verband met de vele vreemdelingen meer politie noodig. In Nederland werd dan ook aanvulling daarvan gevraagd, ook van burgerpersoneel.

Nog in Juni van datzelfde jaar werd door de Koloniale Raad erop aangedrongen en gevraagd, wanneer die politie toch eens kwam. Ook in de Hollandsche pers is daarover nog genoeg geschreven en men kreeg te hooren, dat de uitzending zoo lang duurde, omdat men het niet eens kon worden over de voorwaarden.

Toen kwam ineens de sterke inkrimping van het oliebedrijf. Van Curaçao uit werden de 30 man militaire politie, die nog in opleiding waren, afgezegd. Ook vroeg men om minder burgerpersoneel, dan aanvankelijk bedoeld was. De inkrimping bij het oliebedrijf werd echter zoo groot, dat er geen derde van de vroegere arbeiders meer overbleef en binnen enkele maanden bleek, dat men de Curaçaosche begrooting, die eind 1930 nog stond opgeschreven voor 8,5 millioen, met 2 millioen, moest gaan afschrijven.

Alle diensten moesten worden ingekrompen; ook de Koloniale Raad drong aan op inkrimping en de militaire politie werd ingekrompen met 47 man en twee luitenants. Van de burgers zouden 1 hoofdinspecteur en 1 onderinpecteur en 10 agenten naar Nederland teruggaan.

Op wat het Handelsblad naar aanleiding hiervan zegt, dat er manschappen zijn, die zich met dezen gang van zaken niet kunnen vereenigen, kunnen we antwoorden, dat behalve aan de officieren, aan een ieder is *GEVRAAGD* om terug te gaan en daarvoor vergoeding gegeven is. Het burgerpersoneel heeft zich zelfs verbonden, om, indien Curaçao hen binnen drie jaren weer noodig heeft, terug te keeren zonder vergoeding van uitrustingskosten.

Ook de „Avondpost" had over hetzelfde onderwerp een artikel, waarin de verschillende moeilijkheden door het bovenstaand wel zullen zijn opgelost. Op Aruba komen geen 2 hoofdinspecteurs en het is nog een vraag, of de Hr. Meersma er wel komen zal. En voor de mogelijkheid, dat er in de toekomst misschien weer meer personeel zal noodig zijn, is een oplossing gevonden in de verbintenis, die door de nu vertrekkende burgeragenten is aangegaan.

Het Lollige Gekkenhuis.

Chaos op alle fronten.

Over de spellingstoestanden, waarin we zoo langzamerhand zijn geraakt door allerlei oekases; aanschrijvingen en wat al niet meer, geeft „Het Katholiek schoolblad de volgende persiflage;

O Moedertaal, wat zijt Gij schoon!

Te zeggen met een krop in de keel en een traan in het rechteroog.

Van Ginneken huppelt door onze frisse landouwen — onder iederen arm een deel van zijn Handoek — en neurlet: Beter ten halve gekeerd dan ten hele gedwaald.

Gerlach Royen vliegt hem achterop zwaaiende met de Nominale klassifikatie.

De Maasbode - abonne's schrijven dreigbrieven aan de Direktie dat-et-nou- moet-weze-met-de-lange-kolommen à -idem-zo-veel-per-regel.

Tijs de Vries-Kollewijn-Terpstra-Kommissie-und kein Ende.

De Gemeenteraad van Gasselternyeveenschebroekopdelangendijk neemt een motie aan, voorgesteld door het oudste lid — 97 3|4 jaar — alsdat ze het motte blijve doen zoas ze het in mijn tijd deje en alsdat de schoolmeester met derlui vingers van onze moedertahaal af zulle blijve.

Burgemeesters, Volkenbond, professoren, vakvereeniging, letterkundigen, liedjeszangers lopen gloeiend heet.

Een trust wordt gevormd, die het alleenbeschermingsrecht zal verkrijgen van onze duurbare spelling:

Van Ginneken word erelid.
Zimmerman penningmeester.
Scharten sekretaris,
Meyer van het departement voorzitter,

Speenhoff maakt de maandrapporten op rijm, zet ze op muziek en draagt ze voor bij gelegenheid van de opening der Staten-Generaal.

O moedertaal, wat zijt gij schoon

Heftige debatten verwijderen ons volk.

Splijtzwammen tieren weliger dan ooit.

Krachttermen bliksemen door de stille lage landen. Aanplakbiljetten van Kollewijnianen, Devriesentewinkeliers, Terpstraters.

Leve de N!
Weg met de N!

Een nieuwe partij verschijnt aan de politieke locht.

Zinnebeeld: de komeet van Halley.
Zinspreuk: Neerlant let op u saeck.
Krijgslied: En onze N gaat nooit verloren, falderalderiere!

De Vereeniging van Gemeenteraadsleden gaat op de fles door inwendige verdeeldheid.

De onderwijzers verliezen hun kalmte en hun waardigheid tijdens de moorddadige woordgevechten over de „kop" van hun vakblad.

Leve de vrijheid!
Iedere gemeente een eigen spelling!!
Ieder eksamen een aparte spelling!!!
Ieder departement een partikuliere spelling!!!!

De eksaminatoren druipen van het zweet.

De eksamenslachtoffers worden en masse krankzinnig.

Chaos op alle fronten van het lollige gekkenhuis langs de Noordzee!

Veehouderij en melkbedrijf.

Wij vestigen de aandacht op de in ons blad voorkomende advertentie, omtrent een bijeenkomst in het 2e district ten kantore van den Districtmeester, Dinsdagmorgen, ten einde een bespreking te houden over de toestand van de veehouderij en het melkbedrijf

Schipbreuk van een toeristenboot.

De St. Philibert met ruim 500 menschen aan boord is Zondag tijdens een storm in de golf van Biscaje omgeslagen, 470 personen voor het grootste deel uit Nantes vonden den dood in de golven.

Kapitalisme en Drankmisbruik.

Dorst in vroeger eeuwen.

Bij de algemeene beschouwingen over zijn nieuwe Drankwet heeft Minister Verschuur ter weerlegging van de bewering der afgevaardigden ds. Van der Heide en L. de Visser, als zou het alcoholisme een giftige vrucht van het kapitalisme zijn, met een aantal voorbeelden uit vroeger tijden aangetoond, dat het alcoholisme een slordig aantal eeuwen ouder is dan het kapitalistisch stelsel, op welks breeden rug de roode broederen ieder verschijnsel, waarmee zij geen weg weten, maar „mir nichts, dir nichts" plegen af te schuiven.

Een dier voorbeelden lichten wij, omdat het typeerend is voor den „dorst" van vroeger eeuwen, uit de „Handelingen."

„Dezer dagen", aldus Minister Verschuur, „bij het lezen van de Engelsche geschiedenis over het drankgebruik, kwam ik iets tegen uit het begin van de 18e eeuw, dat ook wijst op een ontzagelijk diep in het volk gewortelde gewoonte van zich te buiten gaan aan drank. Als het niet zoo droevig was, zou het tot vroolijkheid kunnen stemmen!! Op een uithangbord stond geschilderd: „Drunk for 1 penny; deaddrunk for 2 pennies; straw for nothing", d.w.z. men kon daar dronken worden voor 1 penny, smoordronken (de Kamer vergeve mij dit woord) voor 2 pennies, en stroo om je roes uit te slapen voor niets!"

Een ander, nog krasser, staaltje van de wijze, waarop men zich in vroeger eeuwen te buiten ging, vinden we thans in een artikel in „Panorama", waarin dr. Van Hamel Roos, ter bereiking van een hoogen ouderdom, de matigheid predikt en als „note gaie" in zijn betoog een voorbeeld invlecht van de opvatting, die men in de zestiende eeuw omtrent matigheid huldigde:

„In Duitschland bestond in dien tijd een groot „Matigheidsgenootschap", dat als programma de volgende bepalingen bevatte:

De leden verbonden zich:

1e. Dagelijks niet meer te drinken dan 14 bekers wijn.

2e Dagelijks niet meer te drinken dan één beker Italiaanschen, Spaanschen of met specerijen aangezetten wijn, en dezen in mindering (sic!) van de 14 bekers te beschouwen.

3e. Nog dorst hebbende, dezen met bier te lesschen.

4e. De 14 bekers niet onmiddellijk achter elkaar (!) te ledigen, maar minstens met drie tusschenpoozen."

De communist De Visser, zoo spot „de Tijd" — die overigens te Moskou wel eens statistieken over wodka-gebruik mocht aanvragen! — stelt blijkens zijn antwoord op een vraag van Minister Verschuur den aanvang van het kapitalisme op „zoowat 1800."

Vergelijkt men de cijfers omtrent het drankgebruik van thans, nu volgens zijn schatting het kapitalisme circa honderddertig jaar „gewoed" heeft, met de bovenvermelde matigheidscijfers, dan komt de aanklacht der roode heeren in een nóg tendentieuser licht.

Of zou men in die tijden uit angst voor de komst van het kapitalisme maar vast courage gedronken hebben? Dan ware het toch nog de zondebok!..

Dankbetuiging.

Langs dezen weg betuigen wij onzen hartgrondigen dank aan de Directie van de C. P. I. M. voor hare bereidwilligheid om de kosten te dragen van de ziekte, het overlijden en de begrafenis van onzen broer en neef

Harrie Anton Cornelis Eersel.

in den jeugdigen leeftijd van 26 jaar te Curaçao overleden op den 27 Mei l.l.

In het bijzonder zeggen we dank aan diegenen der geëmployeerden der C. P. I. M. die op zoo loffelijke wijze voor een passende en kerkelijke begrafenis hebben gezorgd.

Tevens onzen dank aan allen, die tijdens de ziekte, bij en na het overlijden blijken van belangstelling betoonden.

Juni 1931.

Dames: A. Klaassen-van Heide.
J. Veraar-Heilbron.
A. Schoon-Heilbron.
Chr. van Heide.
mede voor de overige familie E. Eersel.

GELD GEVONDEN in de Breedestraat (hoek Hospitaalstraat.)
Te bevragen St. Thomas-College.

Officieele berichten.

Aan den heer Siro J. Cardoze, tijdelijk schrijver werkzaam op de Inspectie der Belastingen, is eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

Aan den Heer C. M. Meyboom, Eerste-Luitennant bij het Vrijwilligerskorps „Curaçao" alhier, is op zijn verzoek, eervol ontslag als zoodanig verleend.

Aan den Heer Ir. A. A. Meyers, Directeur van Openbare Werken alhier, is, wegens ziekte, drie weken vrijstelling van dienst verleend.

De Heer Ir. J. H. Gravenstein, ingenieur bij Openbaren Werken alhier, is, gedurende den duur van de aan den heer Ir Meyers verleende vrijstelling van dienst, belast met de waarneming van de functien van Directeur van Openbaren Werken.

Den klerk J. H. R. Beaujon, thans werkzaam op het Departement van Openbare Werken is overgeplaatst naar het kantoor van den Kolonial Ontvanger alhier.

Den tijdelijk sehijver R. E. Evertsz, thans werkzaam op het kantoor van den Koloniaal Ontvanger is overgeplaatst naar het Departement van Openbare Werken alhier.

DANKBETUIGING.

Hiermede betuigen wij onze hartelijkste dank aan al onze vrienden en kennissen voor hun atentie bewezen gedurende de ziekte en bij de dood van onze dierbare Moeder, Groot- en Schoonmoeder

Henriette Maria Paulina Daal.
R. I. P.

Curaçao 11 Juni 1931
In naam der familie
ANTONIO DAAL.

„Apostolaat der Zee"

Geef U op bij:

VAN EEDEN, Loods, of
C. KRAMER, Ambtenaar
v. Stoomwezen.

Vrijwilligerskorps „CURAÇAO"

Het tweejarig bestaan van dit korps zal worden gevierd door het geven van een filmvoorstelling in het lokaal van „Gouverneur Barge's Bad" op MAANDAG 22 Juni.

Alle militairen van Zee- en Landmacht, Politie, pers en leden van het Vrijwilligerskorps worden hiermede uitgenoodigd tot het bijwonen van dezen avond.

De Secretario,
D. CAPRILES.

Ontvangavond ten Gouvernementshuize.

De Gouverneur van Curaçao en Mevrouw VAN SLOBBE stellen zich voor eene receptie te houden op Zaterdag 20 Juni a.s. van $8^1/_2$ - 10 uur ten Gouvernementshuize.

Avondkleeding ZWART.

De Kanselier der Britsche schatkist.

PHILIP SNOWDEN.

I Inleiding

Philip Snowden werd in Juli 1864 in het kleine dorpje Cowling geboren. Het is een vlek van nog geen 60 huisjes in het West Riding district der provincie Yorkshire. Sommige onzer lezers kennen de West Riding wellicht uit de romans der gezusters Brontë: het is een armelijke streek met een guur klimaat en lange winter. Het volk werkt er op het land of grootendeels in de fabrieken. Snowdens eigen artikelen lichten hier en daar een tipje op van den sluier, welke over zijn jeugd hangt. Een jeugd van bittere armoede, van een elken dag wederkeerende zorg om het dagelijksch brood, van zijn moeder, die twaalf uren elken dag in de fabriek mede moest werken, met de oudere zusters en de vader, om dan thuis komende van de fabriek, welke haar jeugd en gezondheid wegzoog, heel den last en de zorg van het groote huishouden in het kleine huisje, nog te kunnen beredderen.

Alleen een intens Godgeloof helpt deze menschen over de zuchten en zorgen van elke wederkeerende dag heen. Snowdens familie was geloovig Wesleyaansch. Gelijk Hémon eens van de Canadiens getuigde, dat de Zondagmis „la fête unique de leur vie" was, zoo beteekende het kleine Non-Conformistische kapelletje, voor de vlekbewoners kerk, school en clubgebouw, kortom „onzen gemeenschappelijken huiselijken haard", zooals Snowden het eens genoemd heeft.

„Ik ben niet anders dan een stupiede, prozaische en oprechte Yorkshire-man, heeft de kanselier nog onlangs getuigd. Doch in deze op het eerste gezicht zoo begrenzende omschrijving schuilt meer dan de oppervlakkige lezer wel vermoedt. De menschen van Yorkshire genieten de reputatie van buitengewoon vasthoudend te zijn, altijd recht door zee te koersen en bij hun sterk geprononceerd individualisme een groote zakenflair te bezitten.

De jonge Snowden heeft nooit anders dan het kleine dorpsschooltje bezocht, doch is daarnaast steeds gepassioneerd lezer geweest.

Op twaalfjarige leeftijd stapte hij voor het eerst naar de fabriek, werkte zich langzamerhand op tot klerkje, studeerde op een studiebeurs voor de ambtenarij en kwam in dienst bij het Ministerie van Financiën. Vijf jaren bleef hij daar werkzaam, toen wierp een ontzettend fietsongeluk hem op het ziekbed. Twaalf lange maanden lag de jonge Snowden aan zijn bed gekluisterd, eenige jaren waren er noodig voor hij zich weer zoo goed en zoo kwaad als het ging kon bewegen, doch voor de rest van zijn dagen was hij tot invaliditeit gedoemd. Met zijn twee wandelstokken strompelt hij nog dagelijks het Lagerhuis binnen, zich vasthoudend aan een altijd bereidwillig uitgestoken hand van een medelid, werkt hij zich naar zijn plaats op de regeeringsbank, en antwoordend op een vraag of ingrijpend in het debat, hijscht hij zich steeds nog met moeite aan de voor hem staande tafel naar boven.

Heb ik te veel gezegd, indien ik dit teere, frele, nietige mannetje den „IJzeren Snowden" noem? Zijn maanden van pijnen werden voor hem de gelegenheid tot studie, en van alle wetenschappen koos hij de moeilijkste en meest exacte: de economische politiek.

Die periode van zijn allerhevigste invaliditeit, de jaren tusschen 1891 en 1894, zagen ook zijn overgang tot het socialisme.

Het was onder een rede van het Katholieke Labourlid James Sexton, die thans nog steeds achter hem zit in het Lagerhuis, dat hij zijn eerste belangstelling begon te krijgen voor de sociale beweging en toetrad tot de Independent Labour Party. Na zijn langzaam herstel ging hij als „lecturer" voor hen op het pad, schreef in tal van socialistische blaadjes en vestigde aldus de publieke aandacht op zich, hetgeen resulteerde in zijn verkiezing in 1898 tot lid van het partijbestuur.

In 1906 trad hij het Lagerhuis binnen, waar hij vanaf de leeren banken even voortreffelijk sprak als voordien op de ruw houten gestoeltes der straatmeetingen. Den eersten, grooten indruk maakte hij door zijn felle en bittere, doch eigen harde levenservaring rijkelijk geillustreerde rede, waarmede hij Asquiths voorstel om de kamerleden een indemniteit van 400 gulden per maand uit te keeren verdedigde. Doch in den aanvang van zijn parlementaire carrière was de liberale overmacht te groot dan dat de kleine labourpartij mede kon tellen in de groote tournooien tusschen Whigs en Tories. Pas toen in zijn strijd tegen de supprematie der edelen, Asquith bondgenooten noodig had, kwam de felle Snowden op den voorgrond, „de man met den zoetsten glimlach en de bitterste tong van het heele huis".

Snowden, de Yorkshire-mensch, is voor alles vasthoudend aan eenmaal verworven principes. Hij haatte den oorlog, een haat geboren uit zijn Godsdienstige overtuiging en versterkt door zijn gezonde economische begrippen. Hij weigerde deel te nemen aan het nationale coalitie-kabinet, iets wat zijn partijgenoot Henderson wel deed; want er mogen accommodements met den hemel, den duivel en met iemand's schoonmoeder mogelijk zijn, met Philip Snowden kan dat nooit het geval wezen.

Dat dit hem in een tijd van oorlogsneurose, en daarna van overwinningsroes, niet populair maakte, ligt voor de hand: bij de z.g. „Khaki-Verkiezingen', in December 1918 liet zelfs zijn eigen kiesdistrict hem in den steek en pas in 1922 kwam hij opnieuw de kamer binnen. Doch toen werd hij spoedig schadeloos gesteld voor al wat hij had moeten verduren: in het eerste Ministerie-Mac Donald, dat van 1925, werd hij kanselier der schatkist, en bij den val van dit kabinet was zijn positie als een der voornaamste leiders, „Zijner Majesteit's loyale oppositie", verzekerd. Immers de begrooting, welke hij in de korte spanne tijds had ingediend, werd zelfs door zijn politieke vijanden een der grootste budgetten uit de parlementaire geschiedenis geroemd en universeel geprezen om den moed en de gezonde basis, om de voorzichtigheid in schattingen als om de meesterlijke beheersching van elk detail welke haar schepper erin ten toon spreidde.

Sinds den zomer van 1929 is Philip Snowden opnieuw de Chancellor of the Exchequer zooals de minister van Financiën in Groot Brittanië heet.

Een van de merkwaardigste aspecten dezer tweede regeeringsperiode is zijn soepelheid naar binnen, zijn vasthoudende starheid naar buiten.

Eenigen tijd geleden verbrak hij zijn officieele relatie met de Independent Labour Party, den linkervleugel der Labourparty, langs welke hij het socialistische kamp is binnengetreden. Want wel heeft hij heel zijn leven geofferd voor de verbetering der allerellendigste toestanden waarin de werkende stand tijdens zijn jeugd nog verkeerde; doch hij is steeds te eerlijk geweest, steeds te onbevooroordeeld vorscher om niet in te zien, dat niet alleen de patroon, de kapitalist, te wraken is; dat er algemeene en complexe oorzaken zijn van het zotte stelsel van vandaag. Dit te erkennen beteekent voor dezen man het openlijk te bekennen. Hij gelooft niet in apocalyptische droomen, hij rekent alleen met de harde werkelijkheid.

En daarom vertrouwt hij uitsluitend, dit is de sleutel tot heel zijn politiek, op wettelijke hervormingen, op de gezond groeiende wetten der geleidelijkheid.

Een beroemd buitenlandsch economist, de Grieksche professor Andreades, die een boekje wijdde aan Snowden's financieele politiek (en verre van een socialist is) heeft in een gedegen wetenschappelijk betoog aangetoond, hoe van alle na-oorlogsche ministers van financiën der verschillende rijken, Snowden de eenige groote financier is. Ook Sir Philip Gibbs de bekende liberale journalist, vertelde mij nog onlangs, dat deze „socialist" in de oerconservatieve City, het Mekka van den wereld-geldhandel, de reputatie geniet van een der knapste kanseliers te zijn, die Engeland ooit gekend heeft.

En met dit alles is Snowden geen arrivist, de allure van een Blum of een Anseele is hem vreemd. Hij is Puritein gebleven, religieus en eenvoudig. Hij heeft geen enkele zijner jeugdovertuigingen over boord gegooid toen hij minister werd, integendeel, hij is in politieke ballingschap gegaan, inplaats van voor een verkoopen zijner idealen met de hoogste eer overladen te worden zooals men hem gedurende den oorlog aanbood. Eenmaal minister blijft hij waken voor zijn idealen, doch hij ziet landsbelang vóór het partijbelang. De enorme economische wereldmacht van het Brittsche Rijk is in zijn handen veilig; doch ook de rechtmatige eischen der breede massa's van het volk. Zijn begrootingen zijn een prachtig voorbeeld, hoe de lasten der minder draagkrachtigen (waaronder vooral die van het kroostrijke gezin) over te dragen op de ruggen van hen, die het beter betalen kunnen, zonder dezen nochtans redelijke welvaart onmogelijk te maken.

In zoo'n vraaggesprek kan ik den Minister niet vragen, hoe hij over de Russische toestanden denkt. Groot-Britanianië, ten rechte of ten onrechte, dat blijve hier verder buiten beschouwing, onderhoudt momenteel officieel vriendschappelijke betrekkingen met den Sovjetstaat. gelijk ook andere groote mogenheden dat doen. En het past een bewindsman niet als zoodanig de persoonlijke ntipathie te beklemtoonen, welke hij reeds vroeger geuit heeft.

Naar zijn persoonlijke gevoelens is het niet moeilijk te gissen. Reeds vroeger noemde hij het Bolsjevisme „a most detestable form of government" en vooral toen zijn echtgenoote een studiereis door Rusland had gemaakt, welke reiservaringen later door Mrs. Snowden als „Trough Bolchevik Russia" gebundeld werden, heeft Snowden de Rood Russische toestanden op de scherpste wijze gehekeld. Stond hij trouwens niet voor het ongelukkige Georgië op de bres, toen hij in het volle parlement, dat was in 1923, een veroordeeling van het Bolsjevisme uitsprak. welke geen conservatief hem kon verbeterd hebben, zij het dan, dat dezen zijn vergelijking, wat in Rusland hoogtij vierd is „dy hard-toryism" (in de wol geverfd conservatisme) wellicht niet zouden hebben overgenomen.

Den met werk overladen kanselier te spreken krijgen is iets, wat den buitenlandschen persman maar zelden gelukt. Toch kon ik, gewapend met een persoonlijke uitnoodiging, den drempel van zijn ambtswoning overschrijden. Downingstreet, misschien niet de meest bekende, maar zeker de voornaamste straat ter wereld, kent maar twee nummers: op Number 10 woont de Britsche premier, op Number 11 de kanselier der schatkist. Het zijn onaanzienlijke, zwart besmookte baksteenen gevels. Alleen de achterkant geeft een mooi uitzicht over het St. James Park naar het gebouw der admiraliteit en in de verte het Buckingham Paleis. Rond Downing Street staan altijd agenten op wacht, één staat er b. v. in de poort van het Ministerie van Buitenlandsche Zaken en heeft slechts één opdracht: de deuren van No. 10 en 11 geen moment uit het oog te verliezen!

Zoo klopte ik aan den koperen hanger van Nr. 11, mij wel bewust van dien spiedende blik in mijn rug. Een oorlogs-invalide opende de zware voordeur en liet mij in een kleine, veelhoekige hal, waar ik in den gauwigheid nog net den titel van het eenige schilderij kon lezen „Portrait of a Jesuit" — „Hollandsche school" stond er ter verduidelijking onder. Het was wel het allerlaatste, dat ik in het binnenste sanctum van een protestantsch- Engelsche kanselierswoning verwacht had.

De kamerdienaar-huisbewaarder leidde mij direct naar de werkkamer van den Heer Snowden. „Mr. Chancellor is waiting you", verduidelijkte hij en opende de dubbele tochtdeur. In een onmetelijke werkkamer staat tusschen de vensters en het open haardvuur slechts een meubel: de werktafel met een hoogen leunstoel voor den bewoner, een diepen clubfauteuil voor den bezoeker. Aan den wand hangt slechts een portret van Mevrouw Snouwden en achter den kanselier, zich voortzettend over den breeden schoorsteenmantel, staan, keurig omlijst, de origineelen der beste carricaturen en spotprenten, op den kanselier gemaakt, hem alle door de teekenaars geschonken.

Terwijl ik den grooten afstand over het diepe karpet overschrijd, kijkt de kanselier op, legt zijn papieren neer, neemt zijn hoornen bril af en reikt mij de hand. Voor wie goed observeeren kan, ligt er veel in dit kleine incident. Hij tracht zich op te richten uit zijn stoel, doch dat gaat moeilijk en de vriendelijke lach, van oogen zoowel als mond, schijnen de invaliditeit te willen verontschuldigen, welke hem belet om gasten staande te ontvangen.

Kees van Hoek.

(Word Vervolgt.)

Het Vaticaansch telefoonnet, werk van twee West-Indiers met Nederlandsche relaties.

Het nieuwe Vaticaansche telefoonnet is een juweel in zijn soort, iets heel uitzonderlijks nog in deze wereld van technische wonderen.

En even uitzonderlijk zijn de twee gebroeders, aan wier initiatief het te danken is. De twee gebroeders staan aan het hoofd van de Internationale Telefoon- en Telegraaf Maatschappij, met een kapitaal van 600 millioen dollars, die tien jaar geleden nog niet bestond.

Hernand en Sostenes Behn werden op St. Thomas in West Indië geboren Ze stammen uit een internationale familie, die ook Nederlandsche relaties heeft en reeds van jongs af aan stonden ze midden in het internationale leven, ofschoon niet in de positie, waarin ze nu verkeeren. Ze werden op jeudigen leeftijd naar Europa gezonden, kregen daar een uitstekende opvoeding en waren respectievelijk voor de diplomatie en de balie bestemd. Het lot wilde echter anders. Sosthenes werd employé bij een financieele onderneming te New-York en Hernand kwam bij een Fransche telefoonmaatschappij terecht, toog echter spoedig naar een oom, die op Porto Rico een suikerplantage had. Een nieuwe methode voor suikerbewerking trok Hernand aan. Hij zag er toekomst in en haalde zijn bruer over, uit de wereldstad naar het verwaarloosde eiland te komen. Ze begonnen samen een compagnonschap, maakten suiker en speculeerden in suiker, tot op een goeden dag iemand, bij wien ze om geld aanklopten, hen beloofde te helpen, indien ze behalve zijn geld, ook 't gammele telefoonnet wilden aannemen, waarop hij regelmatig verloor. De gebroeders hadden niet veel keuze en werden gedwongen, een leening te sluiten, waarbij ook het telefoonnet in begrepen was.

Aangezien ze energiek waren en in alles iets zagen, kwam het niet bij hen op, het tegen wil en dank verworven telefoonnet te veronachtzamen en Sosthenes toonde, niet tevergeefs bij de Fransche telefoonmaatschappij te hebben gewerkt. En van 250 telefoons maakte hij een net, dat momenteel 12000 aansluitingen heeft.

Dit was ongeveer vijftien jaar geleden.

Op het naburige Cuba zag men met welgevallen naar de twee gebroeders en naar mate hun resultaten grooter werden, kregen ze uitnoodigingen, om hun krachten ook daar te beproeven. Ze zagen evenwel in, dat het onder Amerikaansche controle staande Cuba niet zonder de United States kon worden bewerkt. Ze trokken daarom de stoute schoenen aan en stoomden naar New York, waar ze de machtige American Telephone and Telegraph een bondgenootschap aanboden. Er werd te New York eerst braaf om de twee boertjes uit Porto Rico gelachen, maar toen die aantoonden, wat ze op Porto Rico al hadden gedaan, ontvingen ze een overigens beperkte medewerking. Er werd een kabel tusschen Cuba en Florida gelegd. En in 1920 werd de International Telephone and Telegraph Corporation gevormd.

Van toen af aan gang het steeds crescendo. Na de stichting van een radio-maatschappij op Cuba, legden de gebroeders Behn moderne telefoonsystemen aan in Spanje, te Parijs etc.

In Mexico namen ze het telefoonen telegraafnet over en moderniseerden het. Daarna kochten ze de All American Cables op en kregen aldus vasten voet in de Vereenigde Staten, vanwaar ze hun activiteit in de richting van Midden en Zuid Amerika ontplooiden. Uruguay Brazilië, Argentinië en Chili zijn namen in de reeks comercieele veroveringen, die ze maakten. En onder andere namen als Turkije treffen we ook Curaçao aan, welke Nederlandsche kolonie ons er aan herinnert, dat de gebroeders Behn afstammelingen, zijn van een uit Suriname afkomstigen koopman, die van Hollandschen oorsprong was en er een Engelsche vrouw trouwde.

Toen ze volop bezig waren met het aanleggen en moderniseeren van telefoonnetten, telegraafnetten en radiomaatschappijen, namen ze ook de fabricatie van het voor hun ondernemingen benoodigde materiaal ter hand. In momenteel beheeren ze fabrieken in Noorwegen, Frankrijk, Spanje, Argentinië, Japan, China, Engeland etc. etc. En thans zijn ze bezig met het overnemen van de groote Amerikaansche radiomaatschappij, de Radio Corporation of America, die voor twee honderd vijftig millioen gulden te koop is, maar door een Amerikaansche wet voorloopig onverkoopbaar, omdat de wetgever in de Vereenigde Staten meent, dat met draden werkende maatschappijen de doodsvijanden zijn van hun zonder draad werkende collega's iets wat de gebroeders Behn ten stelligste ontkennen.

Hun plannen waren en zijn enorm, maar tusschen die plannen door hebben ze toch tijd gevonden om het Vatikaan aan een schitterend telefoonnet te helpen. Dat kwam zoo. Bij een bezoek aan Italië verkreeg Hernand een audiëntie bij den Paus. De gedachte was, dat hij samen met Sosthenes zou gaan. Deze echter had inmiddels voor hem en zijn broer een audiëntie bij Mussolini laten arrangeeren en toevallig op den zelfden dag en het zelfde uur. Er werd toen besloten, dat ieder een audiëntie voor zijn rekening zou nemen. Hernand toog naar den Paus en deze sprak tot zijn verwondering met groote kennis over telefoonzaken en aan het eind voegde Z. H. hem toe: „Indien u in Italië ooit iets met telefonen te doen moocht krijgen, mr. Behn, vergeet dan den H. Vader in het Vatikaan niet!"

Verscheidenen jaren later las Hernand in de krant over het accoord van Lateranen en de herinnering schoot hem door het hoofd: „vergeet den Heiligen Vader in het Vatikaan niet". Hij stelde zich onmiddellijk met eenige vooraanstaande Katholieken te New York in verbinding en na een uitvoerige bespreking werd 'n vertrouwensman naar Rome gezonden, om den Paus een radiostation aan te bieden. Het bleek intusschen, dat reeds aan Marconi het bouwen van een station was toevertrouwd. De International Telephone and Telegraph Corporation kreeg echter het begeerde verlof, de Vatikaansche Stad van een up tot date telefoonnet te voorzien. Er werd ruim anderhalf jaar aan gewerkt, terwijl men slechts op zes maanden gerekend. had Doch de bodemgesteldheid en het gevaar, kostbaarheden en historische schatten te beschadigen, veroorzaakten veel oponthoud. Toen het klaar was, bleek het intusschen een prachtig stuk techniek. Een juweel in zijn soort, volgens Hernand Behn. En die kan het weten. (—).

Msbde.



Eindverslag van de Koloniale Raad over de Suppletoire begrooting 1931.

Algemeene Beschouwingen.

Het is den afdeelingen niet moeilijk mee te gaan met de optimistische beschouwing over de economische depressie, waaronder wij thans leven die het Bestuur zich in de eerste alinea van de Memorie van Antwoord tot de zijne maakt, integendeel, zij blijven bij hare meening, in het Voorloopig Verslag geuit, waarbij zij dezen toestand niet pessimistisch inzien doch meer overeenkomstig de overal waar te nemen verschijnselen, die tot optimisme geen reden geven. Er bestaat voldoende aanleiding, om te twijfelen, of Curaçao in de naaste toekomst wel genoeg zal opbrengen, om zijn uitgaven te bestrijden, zoodat het hun allezins gemotiveerd voorkomt om met de grootste voorzichtigheid te werk te gaan en de *UITGAVEN* nu reeds *TOT HET ALLERNOODZAKELIJKSTE TE BEPERKEN.*

Dat het Bestuur van deze noodzakelijkheid zelf toch ook wel overtuigd is, blijkt uit de lijst van wijzigingen in de verschillende posten der begrooting voor het dienstjaar 1932. Nu deze Memorie van Antwoord slechst met een verschil van eenige dagen ingediend is, vertrouwen de afdeelingen, dat het Bestuur *DEZE SUPPLETOIRE BEGROOTING* alvorens zij in openbare behandeling genomen wordt, evenals de begrooting voor 1932 *AAN EEN GENERALE HERZIENING* zal *ONDERWERPEN*, voorzien van cijfers, zooals het Bestuur zich denkt werkelijk voor dit jaar noodigte hebben.

Algemeen dringen de afdeelingen er op aan, dat voor 1931 alsnog een sluitende begrooting tot stand gebracht zal worden zonder dat tot verhooging der belastingen overgegaan wordt.

Daar het in de bedoeling van de afdeelingen ligt, dat op artikel 129 van nu af aan geen gelden meer worden uitgegeven voor *NIEUWE WERKEN* verzoeken zij het Bestuur dezen post zoodanig te verminderen, dat daaruit bestreden kunnen worden de reeds gedane uitgaven en het bedrag dat voor de nieuwe distillatie-inrichtingen op Curaçao en Aruba noodig is of andere werken, waarvan de bouw reeds begonnen is.

Voor alle andere bouwplannen verzoeken de afdeelingen de gelden, onder overlegging van teekeningen, begrootingen, toelichtingen enz., op de betrokken artikelen suppletoir aan te vragen of zoo noodig daarvoor nieuwe artikelen te scheppen.

Bij de behandeling van de begrooting voor het dienstjaar 1932 zijn bij amendement de gelden, voor een commissaris van politie uitgetrokken, afgevoerd, daarmede te kennen gevend, dat de afdeelingen niet vooruit wilden loopen op de beslissing van de Kroon ten aanzien van de ontwerp-verordening, houdende de reorganisatie der politie, in zake de regeling der voorziening in het plaatselijk hoofd van politie. Tot hun verwondering vernamen de afdeelingen thans uit de bladen, dat de *HOOFDINSPECTEUR MEERSMA* die binnenkort na den terugkeer naar Holland van den hoofdinspecteur Gemmeke, de eenige hoofdinspecteur van het korps burgerpolitie zal zijn, overgeplaatst wordt naar Aruba. Gaarne zouden de afdeelingen vernemen, of het de bedoeling is, dat zulks een tijdelijke dan wel een definitieve regeling is. Is dit laatste het geval, dan ziet de overgroote meerderheid der afdeelingen hierin een vooruitloopen op meerbedoelde beslissing van de Kroon, terwijl zij tevens van meening zijn, dat het in elk geval gewenscht is, dat de hoofdinspecteur op Curaçao blijft waar het centrum is van de recherche, de havenpolitie en den vreemdelingendienst, waarvoor deze burgerpolitie speciaal uitgekomen is. Zij zouden daarbij in herinnering willen brengen, wat over deze politie gezegd is in de Memorie van Toelichting op de suppletoire begrooting voor het dienstjaar 1930 n.l. dat de ondervinding geleerd heeft, dat de militaire politie niet die vorming gehad heeft om den vreemdelingendienst en den recherchendienst te kunnen uitoefenen zooals dat voor een haven als Willemstad, waar dagelijks vele vreemdelingen aankomen, behoort. Het is dus zeer zeker gewenscht, dat de chef van deze deskundige politie zich hier bevindt, waar het zwaartepunt ligt.

Volgens mededeeling van den Procureur-Generaal als gemachtigde van het Bestuur in de vergadering van den Kolonialen Raad van den 28sten April 1931 betalen politiedienaren 12½ % van hun inkomen voor *HET BEWONEN VAN GOUVERNEMENTSWONINGEN.*

De afdeelingen zouden willen vragen, of zulks geldt voor *alle* politiedienaren van hoog tot laag, terwijl zij aannemen, dat het Bestuur de woningen, van de N. V. Nederhorst gehuurd, die het weer verhuurt aan politiedienaren, beschouwt als „militaire woningen.

De afdeelingen blijven aandringen op het overleggen van den in het Voorloopig Verslag gevraagden staat, vermeldende woningen, die door het Gouvernement aan ambtenaren verhuurd worden en tegen welken prijs. Eveneens zouden zij nog gaarne antwoord ontvangen op het opgemerkte in den voortlaasten en laatsten zin van de algemeene beschouwingen in het Voorloopig Verslag. Zij zijn van meening, dat in het algemeen zoo weinig mogelijk verhuizingen van ambtenaren, wien gouvernementswoningen toegewezen worden, dienen plaats te hebben, daar al die verhuizingen groote onkosten met zich brengen evenals de daarmede verband houdende opknappbeurten van telkens leegkomende woningen, hetgeen jaarlijks een aanzienlijk bedrag vertegenwoordigt.

Gaarne zouden de afdeelingen vernemen, welke werkzaamheden op het oogenblik aan de *HANDELSKADE* plaats vinden en of deze begrepen zijn in het eertijds met de firma Christiani & Nielsen gesloten contract. Is dit niet het geval dan zouden zij gaarne vernemen, hoeveel de kosten deze werkzaamheden met zich brengen.

Ook werd gevraagd of het waar is, dat een verzakking heeft plaats gehad in de nieuwe *WERF VAN DE CURAÇAO TRADING CO.*, waarvan de onkosten voor rekening van het Gouvernement komen.

Verscheidene leden vroegen of het Bestuur de mogelijkheid zou willen overwegen, om op het *SMALLE GEDEELTE VAN DEN PIETERMAAIWEG TUSSCHEN DE THEATERSTRAAT EN HET DAMPLEIN HET ÉÉN-RICHTINGVERKEER* in te voeren. Konden de hier aan het woord zijnde leden zich goed herinneren dan was reeds vroeger dit verzoek tot het Bestuur gericht, dat toen als zijn meening te kennen gaf, dat zoolang de weg langs het Waaigat niet gereed was, zulks onmogelijk was. Nu dit bezwaar inmiddels is komen te vervallen, zouden de hier aan het woord zijnde leden nogmaals deze aangelegenheid onder de aandacht van het Bestuur willen brengen.

Gaarne zouden de afdeelingen ingelicht worden over de werkzaamheden, die bij den *INGANG VAN HET WAAIGAT* plaats vinden met name wat daar alzoo gebouwd wordt en hoeveel dat kosten zal en uit welke fondsen het Bestuur de hiervoor benoodigde gelden denkt te betrekken, aangezien het den afdeelingen niet bekend is, dat ooit gelden daarvoor aangevraagd zijn.

Eenzelfde vraag zouden de afdeelingen willen stellen ten aanzien van de *BRUG, DIE OVER HET RIFWATER* zal worden gebouwd. Is het waar, dat de datbrug gebouwd wordt en dat het Bestuur in onderhandeling getreden is, om daar ter plaatse een stuk grond te koopen. Geschiedt die bouw in aanneming en dan voor welk bedrag of is het juist, dat de bouw aan de firma Dyckerhoff & Widmann gegeven is in verband met een nog loopend contract, waarvan het bedrag niet geheel verwerkt was, waardoor het Bestuur voor de keuze zou zijn komen te staan óf een belangrijke schadevergoeding te moeten uitkeeren óf dit bedrag alsnog te doen verbouwen. Tevens zouden de afdeelingen nog gaarne vernemen of er voor het Bestuur nog andere kosten aan verbonden zijn.

ARTIKELEN.

Gouvernementssecretaris.

Ad artikel I. Met verwondering vernamen de afdeelingen, dat onder het corps ambtenaren geen enkele geschikt gevonden is kunnen worden voor de bedoelde functie, nl. van Gouvernements secretaris.

In het algemeen kwam het hun gewenscht voor, dat van te voren gelden aangevraagd worden, hetgeen in dit geval toch zeer zeker wel mogelijk was geweest.

Politie en brandweer.

Ad. artikel 26. De afdeelingen zouden willen opmerken, dat de ter Griffie gedeponeerde lijst na aftrek van de bijdrage door de Lago een totaal aanwijst f 1 300 130,—. Daar bij de behandeling van deontwerp-verordening houdende de reorganisatie der politie evenals bij de begrooting voor het dienstjaar 1932 aanmerkelijke bezuinigingen door het Bestuur aangebracht zijn meenen de afdeelingen, dat ook voor dit jaar den post aanmerkelijk verlaagd kan worden, hetgeen, naar zij vertrouwen, ook geschieden zal.

Brug.

Ad artikel 50bis. Ook bij dit artikel zouden de afdeelingen willen opmerken, dat zij er de voorkeur aan geven, dat de benoodigde gelden suppletoir aangevraagd worden.

Gaarne verklaren zij zich bereid, zoo zulks noodig is, dergelijke aangelegenheden met spoed te behandelen.

De beleefdheden, die de Curaçao Trading Co meende te moeten bewijzen, komen naar het gevoelen van de afdeelingen geheel voor rekening van die maatschappij. Nu de brug inmiddels eigendom van het Gouvernement, geworden is, komt het juister voor, dat iedereen betaalt. Voor militairenpolitiedienaren, vrijwilligers in uniform en postbeambten kan een uitzondering gemaakt worden, evenwel met dien verstande, dat dit slechts voor elk der hier genoemden geldt en zich niet uitstrekt tot het gezin.

De aandacht van het Bestuur werd er op gevestigd, dat op sommige plaatsen planken en trottoirbanden loslaten. Wanneer niet spoedig tot herstel overgegaan wordt, werd gevreesd, dat latere reparaties heel wat meer geld zullen vorderen. Eveneens vestigden eenige leden de aandacht op den afgang aan de Pundazijde die voor voetgangers veel gevaar oplevert.

Eeredienst.

Ad artikel 61. Verschillende leden waren van meening, dat de salarissen van de leeraren bij de Methodistengemeenten op St. Martin en St. Eustatius en van de Anglikaansche geestelijke op Saba verbeterd behooren te worden en meer op peil gebracht. Indien het Bestuur ook die meening toegedaan is, dan waren de hier aan het woord zijnde leden bereid daartoe mede te werken.

Reinigingsdienst.

Ad artikel 103. Eenige leden hadden veel klachten gehoord van bewoners van Otrabanda over een wagen van de reiniging, die 's avonds daar begint te rijden om de faecaliën op te halen en die een ondraaglijken stank verspeidt. De hier aan het woord zijnde leden zouden het Bestuur willen vragen hiertegen maatregelen te nemen, opdat deze overlast voor de bevolking weggenomen wordt.

Openbare Werken.

Ad artikel 114. De afdeelingen zouden hierbij willen opmerken, dat zij het over de regiecontracten gehad hebben; zijn die eertijds verkeerd gesloten dan gaat het niet aan daar op door te gaan.

Het is den afdeelingen niet duidelijk, hoe het Bestuur tot de uitspraak komt, dat zij als hare meening te kennen hebben gegeven, dat aan het departement van Openbare Werken niet bekend zou zijn, wat een werk kost, daar ze er van overtuigd zijn, dat dit wel zoo is, evenwel met dien verstande, dat dit het geval is, wanneer het werk klaar is, terwijl het voordeel bij aanbesteding juist is, dat elk risico voor rekening van den aannemer komt, waardoor van te voren bekend is, wat een werk zal kosten.

Ten aanzien van de met arbeiders gesloten contracten verwijzen de afdeelingen naar het Eindverslag op de begrooting voor het dienstjaar 1932.

Algemeen wenschten de afdeelingen aan te dringen op bezuinigingen op de werkplaats,

Verplaatsing Politie naar Piantersrust.

Ad artikel 128. Nadat gebleken is, dat het aantal van particulieren voor redelijke prijzen te huren huizen groot is, is op de geheele politie nog aanmerkelijk bezuinigd. De afdeelingen vragen zich dan ook af, of er nu aan de verbouwing nog werkelijk behoefte bestaat. Indien geen klemmender argumenten aangevoerd worden, handhaven zij hun ernstige bezwaren tegen het hier gevraagd krediet.

Eveneens vragen zij zich af, of in dezen tijd de verplaatsing wel gemotiveerd is. Gaarne zouden de afdeelingen dan ook vernemen, of alles niet kan blijven, zooals het thans is ter vermijding van groote onkosten.

Bouwfonds.

Ad artikel 129. Onder verwijzingen naar over hetgeen de hier bedoelde gelden in de algemeene beschouwingen naar voren gebracht is, zouden de afdeelingen nog gaarne vernemen, hoeveel nu reeds op dezen post uitgegeven is, welke plannen er nog bij het Bestuur bestaan en wat deze zullen kosten.

Watervoorziening Aruba.

Ad artikel 136. Aangezien het antwoord van het Bestuur den afdeelingen niet duidelijk is, daar zij niet begrijpen, hoe kosten voor de proeven, de kosten voor de voorziening kunnen dekken, zouden zij hieromtrent nog gaarne nader ingelicht worden.

In het vertrouwen, dat het Bestuur nog wel voor of tijdens de openbare beraadslaging zijn meening omtrent het vorenstaande te kennen zal geven, achten de afdeelingen de openbare behandeling voldoende voorbereid.

Aldus vastgesteld op Curaçao, den 6den Juni, 1931.

De Rapporteurs,
ROBERTO S. DE LANNOY.
C. N. WINKEL.

Apostolaat ter Zee.

Heeft reeds 43 schepen voorzien met kisten goede lectuur.

Wordt lid of donateur van haar „Zeemans - Club" Klipstraat 51 boven.

Het is slechts Fl 5 per jaar. Gij doet hiermede een goede daad.

Uitstekende biljarts, piano en gramafoon, allerhande spelen, leestafel, lectuur in diverse talen, men kan er brieven schrijven en posten.

Een goed gesorteerde Cantine tegen prijzen, lager dan waar ook.

KOMT EN ZIET.

Bekendmaking.

De Procureur-Generaal, Hoofd der Politie in Curaçao, brengt hiermede ter algemeene Kennisse van bestuurders van autobussen en truck's voor personenvervoer, en van het daarvan gebruik makend publiek, dat het uit-en inlaten van passagiers alleen mag geschieden op de daarvoor door hem aangewezen halteplaatsen, aangegeven door de bekende H verkeersborden.

Willemstad, Curaçao, 12 Juni 1931

De Procurenr-Generaal,
Hoofd der Politie vd,
M. v. DIJK.

3—1

Waarschuwing.

Alvorens in relatie te treden of zaken te doen met onderstaande personen of Firma's, allen gevestigd te Barranquilla (Colombia) wordt een ieder in zijn eigen belang aangeraden zich om inlichtingen te vervoeren aan het Hoofd-Bureau van Politie, Afdeeling Recherche.

Miguel de la Roche
Pedro R. Padilla
De la Roche y Padilla
Padilla & Co.
Comisiones y Representaciones Unidas S.A.
Compania General de Construcciones S.A.

Willemstad, Curaçao, 5 Juni 1931.
De Procureur - Generaal,
Hoofd der Politie,
M. v. DIJK.

2—3

Inspectie van Onderwijs.

EXAMENS.

De Inspecteur van het Onderwijs brengt ter kennis van het algemeen, dat de examens ter verkrijging van akten van bekwaamheid tot het geven van onderwijs in het gebiedsdeel Curaçao, ingevolge artikel 1 van het besluit van den 10n. December 1921 (P. B. No. 79), zullen worden afgenomen in de maand September 1931.

Zij, die zich aan eenig examen willen onderwerpen, moeten zich vóór of op den **1sten Juli 1931 schriftelijk** aanmelden bij den Inspecteur van het Onderwijs onder overlegging van de bij de Onderwijsverordening 1907 vereischte akten of bewijzen, benevens van eene geboorteakte.

Zij, die eenig examen wenschen af te leggen, moeten den leeftijd van *achttien jaren* hebben volbracht, tenzij de Gouverneur om bijzondere redenen vergunning verleent het examen eerder af te leggen.

Zij, die zich aanmelden, worden slechts tot het afleggen van het examen toegelaten, wanneer uiterlijk twee dagen vóór het begin der examens ten kantore van den Kolonialen Ontvanger op Curaçao een examengeld is voldaan van:

Vijf gulden voor het afleggen van het examen voor de akte van bekwaamheid als onderwijzer(es) vierde klasse, en van het examen in gymnastiek, nuttige of fraaie handwerken;

Tien gulden voor het afleggen van het examen voor de akten van bekwaamheid als onderwijzer(es) derde klasse en van het examen in de wiskunde, het boekhouden, de Spaansche, Engelsche, Fransche of Hoogduitsche taal, welk bedrag verminderd wordt tot vijf gulden, wanneer de candidaat in het bezit is van de akte van bekwaamheid als onderwijzer(es) derde of vierde klasse;

Vijftien gulden voor het afleggen van het examen in de Spaansche, Engelsche, Fransche of Hoogduitsche taal, bedoeld in het 2de lid van artikel 27 en in het 2de lid van artikel 42 der Onderwijsverordening 1907.

De candidaten worden opmerkzaam gemaakt op de verslagen der vorige examens, die in de Curaçaosche Courant bekend gemaakt zijn.

Ondergeteekende is tot het geven van inlichtingen over examens te spreken elken *Zaterdag* des morgens van **9** tot **12** uur op de Inspectie van het Onderwijs, Fort Amsterdam.

Willemstad, den 27n. Mei 1931.
De Inspecteur voornoemd,
H. J. A. SCHROEDER.

3—3